

Hunedoara-Deva

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Fotbal

Revistă săptămînală

ANUL III

106

JOI
6 Iunie 1968
12 PAGINI
2 LEI

ROMÂNIA-OLANDA 0-0 COMPORTARE ȘI REZULTAT CARE BLAMEAZĂ PE FOTBALIȘTII ȘI ANTRENORII NOȘTRI FRUNTAȘI

Din abisul în care a fost aruncat acum un an fotbalul nostru după eșecul de la Zürich mai rămăseseră în amintirea iubitorilor de fotbal victoriile reputate pe teren propriu de echipa națională, succesele în meciurile cu Portugalia, Cehoslovacia, Uruguay, R.F.G., jocul dezinvolt care ne-a făcut de atâtea ori plăcere. Ne-au supărat atunci eșecurile din deplasare. Iată că acum, după un an de frământări, de disensiuni, de nebulozitate, de tergiversări, de panică, și invincibilitatea de acasă rămîne de domeniul trecutului.

Echipa națională a făcut rezultat de egalitate cu Olanda. Scorul ca atare n-ar deranja prea mult, dacă comportarea inadmisibilă a echipei naționale, o echipă împiedicată în propriile-i picioare, fără viagă, fără control, fără ambiție, nu ar fi deranjat atît de mult miile de spectatori și sutele de mii de telespectatori.

Evoluția aceasta debusolată constituie un vot de blam la adresa fotbalistilor și antrenorilor noștri fruntași. De această dată s-au făcut, în pregătirea echipei naționale, dese și largi consultări colective cu antrenorii de la cluburi, repetate apeluri către aceștia de a pregăti bine jucătorii pe care îi au în antrenament. Acum, tot aceștia acuză nivelul slab de joc de la echipe și din campionat. Citind declarațiile alăturate nu-ți vine să crezi că ele provin de la antrenori care, cel puțin în acest an, au frământat aluatul fot-

balului împreună și au o răspundere colectivă în ceea ce privește destinele echipei naționale. De ce oare trebuie așteptate asemenea evoluții și asemenea meciuri pentru a afirma mai curajos ceea ce se cunoștea mai înainte de deznodămînt?

Ceea ce a supărat ieri, în cel mai mare grad n-a fost incredibila față a celor mai buni jucători pe care pur și simplu nu i-am putut recunoaște în evoluția lor, ci uluitoarea constatare că n-au forțat să alerge, să lovească în mingi, că au fost ca și buimaci pe teren, că s-au comportat în așa fel încît n-au onorat tricoul echipei naționale.

Ce s-a făcut oare în 10 zile de pregătire asigurată în cele mai bune condiții? S-a făcut aproape totul pentru acest meci amical, s-a așezat și ultima etapă de campionat. Cum se face că olandezii, deși au jucat sîmbăta trecută partide de campionat și au venit la București doar cu 24 de ore înainte de întîlnire (marti la ora 15 au aterizat, la ora 17 s-au antrenat), au alergat totuși înzecit cît jucătorii noștri!?

Antrenorii noștri spun unele adevăruri în declarațiile lor despre organizarea fotbalului nostru, dar chiar în aceste condiții dificile modul în care s-a prezentat echipa națională a fost inadmisibil și necesită mai mult decît o obișnuită analiză. Au jucat cei mai valoroși fotbaliști români, dar n-am văzut decît umbrele lor. De ce?

„FOTBAL”

Atacantii echipei noastre n-au reușit ieri, decît în foarte puține ocazii, să periclitizeze poarta olandeză. O asemenea fază a fost cea din fotografia de mai sus: cu toată săritura lui Dumitrache și prezența în careul advers a lui Dinu, portarul Van Beveren înlătură pericolul

Foto: AL. BABIC

Discuție, după meci, în cabinele stadionului

Imediat după meci, secretarul general al F.R.F., Ion Șiclovan, a convocat în cabinele stadionului Republicii pe cei doi antrenori ai echipei prezentate în meciul cu Olanda, Emeric Vogl și Angelo Niculescu și pe antrenorii din Divizia A prezenți la această partidă. **TEMA:** o discuție despre jocul nesatisfăcător prestat de echipa noastră reprezentativă și cauzele lui.

Din cei 12 antrenori prezenți au luat cuvîntul următorii:

ANGELO NICULESCU: „Jucătorii nu au nici un fel de pregătire fizică: stau pe loc, nu sînt deprinși cu jocul în viteză, cu alergarea. De altfel, jocul echipei noastre naționale nu a fost decît exponentul valorii meciurilor din campionat. Formația noastră a fost stăpînită de o stare de emotivitate și de o lipsă de curaj pe care nu le poți pune decît pe seama lipsei de pregătire, firește, pregătirea cu care fotbaliștii au venit la lot de la cluburi. În plus, vreau să mai arăt că sugestiile date de presă și de unii colegi antrenori privind forma bună a lui Dumitriu II, Dumitrache sau Haidu, nu au fost onorate de aceștia. Trebuie să facem deosebirea dintre comportarea în campionat și cea din meciurile internaționale.”

EMERIC VOGL: „Înutil să facem sforțări la nivelul echipei reprezentative. Toate sforțările trebuie făcute la cluburi, acolo unde se plămădesc jucătorii și fotbalul. Lipsește: 1. pregătirea fizică generală total necorespunzătoare; 2. maniera de joc: jocul nu are cursivitate, mișcările s-au compoizat la fel de prost ca la Linz. Fotbaliștii noștri fac totul ca niște funcționari, dovedesc o stare de apatie totală. În aceste condiții eu nu știu ce folos pot să mai aduc la echipa națională.”

ION BALANESCU: „Aceeși situație este și la clubul F. C. Argeș. Facem tot felul de artificii pentru a-i determina să joace mai dinamic.”

ȘTEFAN COVACI: „Consider că meciulul acesta, cu Olanda, nu i s-a acordat atenția cuvenită; de altfel nici nu a existat atmosfera de joc internațional și am impresia că a fost socotit ca o partidă oarecare intercluburi. După partida de azi părerea mea este că unii jucători trebuie șterși din lot, nu au dovedit că au valoare internațională. Sînt antrenor de club și nu pot să fac nominalizări. Jocul dă doar impresia că este colectiv, dar de fapt este un fel de... nimic. Se pasează numai ca să se paseze sau, dimpotrivă, unii dintre jucători caută să dribbleze la infinit, să se remarcă prin ceva. Cred că ar trebui să ne gîndim și la alți fotbaliști să-i aducem în lot.”

CONSTANTIN TEAȘCA: „Trebuie luat totul de la cap, trebuie început cu abecedarul, nu cu mijlocul sau cu sfîrșitul. Și considerînd că echipa națională este „sfîrșitul”, începutul trebuie să fie (neapărat) asociația sportivă, clubul. S-a spus că trebuie să aducem alți fotbaliști în lot. Dar pe cine? Au fost încercați aproape toți. Și Oblemenco și Iancu și Cuperman și mai știu eu cine! Ce rezolvăm cu asta? Iancu în locul lui Dumitriu II? Trebuie să privim esența: avînd cluburi puternice, cu echipe puternice, vom avea și o echipă națională puternică în care să nu mai bijblim cu selecția. Numai că cluburile noastre sînt foarte slabe, îngrădite de tot felul de prescripții, în care se amestecă chemații și nechemateții.

BAZIL MARIAN: „Realitatea este că nu avem cluburi puternice pe care să ne putem baza.”

ION REINHARDT: Pentru a clădi un fotbal puternic, valoros, trebuie să ai și cluburi puternice, cu mină liberă, conduse de oameni pricepuți, care să facă așa cum cred ei, ținînd seama și de condițiile locale, pentru a realiza formații puternice. Să-și crească jucătorii, dar să se poată întări din exterior dacă este nevoie!

IUBITORI AI FOTBALULUI!

Participați la dezbaterea proiectului
noului regulament de transferări
pe care-l publicăm în acest număr!

Vă prezentăm

**POLITEHNICA IAȘI
și VAGONUL ARAD**

echipele promovate în Divizia A,
în pagina a 9-a

ITALIA ȘI IUGOSLAVIA FINALISTE ALE „CAMPIONATULUI EUROPEI” COMENTARIILE TRIMISULUI NOSTRU SPECIAL

EFTIMIE IONESCU și ale corespondentului revistei „Fotbal”, LUIGI SCARAMBONE, în pagina 12

De pe cuprinsul țării

BUCUREȘTI

TRADIȚIA CONTINUĂ

Continuând o tradiție, căreia, cu timpul, i se acordă tot mai mare atenție, de curind a luat sfârșit la liceul nostru competiția de fotbal pe cicluri de clase. Au participat 30 de echipe, în care au evoluat nu mai puțin de 300 de elevi.

Iată câștigătoarele pe clase: cl. VI B, cl. VII B, cl. VIII G, cl. IX E, cl. X A, cl. XI D. Remarcăm în mod deosebit faptul că partidele s-au disputat... fără arbitri, jucătorii dând dovadă de deplină sportivitate.

În prezent se desfășoară întrecerile pentru Cupa liceului „I. L. Caragiale”, la care participă echipele claselor a IX-a și a X-a. În fotografie: echipa clasei a X-a B

Prof. C. MORTUN

PETROȘENI

AURUL ZLATNA ȘI ȘTIINȚA PE PRIMELE LOCURI

Cu două etape mai devreme, cele două serii ale campionatului interjudețean Hunedoara — Alba și-au desemnat câștigătoarele: Aurul Zlatna și Știința Petroșeni. Se pare, în seria din Valea Jiului, locul doi nu mai poate scăpa minerilor din Ghejar, distanțați la patru puncte de a treia clasată. În schimb, în seria din Valea Mureșului disputa pentru ocuparea locului secund (și, deci, promovarea în Divizia C) se va încheia odată

cu consumarea ultimei etape, ea angrenând echipele Aurul Brad, Dacia Orăștie și C.F.R. Simeria

De semnalat că trei dintre retrogradate sînt deja cunoscute: Aurul Certej, Șurianul Săsciori și Abatorul Hațeg, primele două fiind și sancționate de comisia județeană pentru neprezentări repetate.

S. BALOI
correspondent

ORĂDEA

PROLOGUL UNEI VIITOARE COMPETIȚII

În următoarele două luni (iunie și iulie), nouă baze sportive din orașul nostru vor fi gazdele unor utile trialuri, organizate în scopul depistării tinerelor talente care vor participa la viitorul campionat de fotbal interstrăzi. La întreceri vor putea lua parte copii în vîrstă de 12—15 ani. Se preconizează ca la respectivele campionate să fie înscrise 40—45 de echipe,

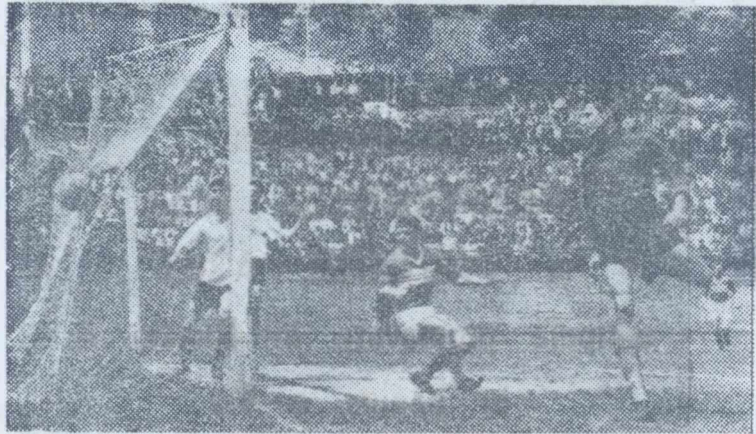
Așteptăm ca la această importantă inițiativă a Consiliului municipal pentru educație fizică și sport să-și aducă o substanțială contribuție foștii jucători internaționali orădeni Bodo, Tudose, Serfözö, Iuhasz etc., toți antrenorii din oraș, părinții care îndrăgesc acest sport etc.

V. SERE
correspondent

PLOIEȘTI

PRAHOVA ȘI CARAIMANUL FRUNȚASE ÎN CAMPIONAT

A luat sfârșit campionatul interjudețean de fotbal în care au fost angrenate echipele de pe Valea Prahovei. Ultimele partide, decisive, au purtat aniprența unor evoluții dramatice, pe primele trei locuri din cele două serii clasîndu-se Prahova Ploiești, Petrolul Berca, Petrolistul Boldești și Caraimanul Busteni, I.R.A. Cîmpina și Carpați Sinaia. De remarcat revenirea într-o

divizie a țării („C”) a două echipe care au activat cu vreo cinci ani în urmă în categoria B — Prahova Ploiești și Carpați Sinaia. Clasamentele finale oglindesc fidel valoarea echipelor, promovatele remarcîndu-se în mod deosebit de-a lungul celor 22 etape ale campionatului. În fotografie: fază din meciul Carpați Sinaia—Rafinaria Cîmpina

I. POPESCU
correspondent

„POLIȚA ÎN ALB”

Un cititor își exprima într-o scrisoare cîteva nedumeriri privind tinerele noastre talente fotbalistice: „Am încetat de mult să mă mai întreb unde sînt foștii noștri juniori U.E.F.A. Nu-mi pot alunga însă gîndul amar că cei mai mulți dintre „cadeți” nu reușesc să se exprime pe deplin la maturitate, că apariția lor, adeseori senzațională, îi duce mult prea repede în categoria „stelelor fără nume”. Nu cumva la aceasta contribuie și popularitatea acordată prin presă, laudele ce le însoțesc debutul și primii pași ai consacrării?

Vrem să răspundem prin una din mai multe explicații care există, nedumeririlor cititorului. Atunci cînd unii dintre tinerii jucători, realmente talentați, au o bună comportare, e firesc ca speranțele, alit de necesare pe fundalul destul de lipsit de satisfacții al fotbalului nostru, să nască și lauda încurajatoare. Din nefericire însă, aceste tinere talente uită că ele sînt, deocamdată, beneficiarele unei polițe în alb acordată de specialiști și

RĂSPUNSURI... RĂSPUNSURI... RĂSPUNSURI...

public, că validarea lor, ca valori, se face în proba de foc a campionatului și a confruntărilor internaționale

De aceea ei sînt tentați să înlocuiască munca și efortul permanent, privațiunea conștientă în vederea performanței, printr-o risipă negîndită a rezervelor native. Și atunci cînd îngîmfarea (cauză sau efect al cabotinismului) îi cuprinde pe cei ce se cred bine ancorați în rada succesului, scadența sosește. În acest context își găsesc „motivările” gafele unui Boc (care, îndrăgostit de peza proprie, periclitează poarta echipei sale), inconstanța și capriciile lui Dumitriu III, comportarea nesatisfăcătoare — uneori — a lui Jercan (F.G. Argeș) în returul campionatului, sau scăderile mai dese de randament ale lui Tătaru II. Să fie oare o întîmplare că Gigi Tătaru — aflat abia în anticamera titularizării — apelează adesea la taxi pentru a ajunge la timp la antrenamente, sau că în drumurile sale a apărut și barul?

Dacă armătura interioară a tînarului jucător nu se dovedește a fi puternică, toate aceste cauze reale, dar subiective, devin explicații de genul: „numere personale neizbutite”, „supra-antrenament”, „neîncredere din partea antrenorului”. Și polița rămîne astfel, pentru totdeauna, neonorată.

Paul SLAVESCU

CINE PARTICIPĂ

LA BARAJ?

Potrivit hotărîrii federației, luată cu prilejul modificării sistemului competițional, începînd cu sezonul 1968/69 la sfîrșitul acestui campionat se vor organiza baraje pentru promovare-retrogradare. Vor avea loc două turnee de baraj, ambele pe teren neutru, desfășurîndu-se după sistemul jocurilor simple „fiecare cu fiecare”:

1. Unul cu participarea echipelor clasate pe locurile 13 și 14 în Divizia A și a celor de pe locul 2 din cele două serii ale Diviziei B. Primele două clasate în acest baraj vor promova la A, alături de câștigătoarele seriilor de la B.

2. Un al doilea turneu, pe două grupe de cîte 4 echipe, la care vor lua parte: echipele clasate pe locurile 13 și 14 în seria I din B și cele clasate pe locul 2 în seriile Est și Sud din C (grupa I), cele clasate pe locurile 13 și 14 în seria a II-a din B și echipele ocupante ale locului secund în seriile Vest și Nord din C (grupa a II-a). Primele două clasate în fiecare din aceste două grupe vor promova în Divizia B, alături de câștigătoarele celor patru serii din C.

Echipele clasate pe locul 14 la C retrogradează automat

„PENSIONARI GLORIEI”

— Gloria C.F.R. Galați a devenit în ultima vreme un adevărat azil pentru pensionari...
— Pensionari, spuneți?!...
— Exact. Fotbaliști pensionari! Neacșu, Valcan, Florescu, Maroși, Hulea, pe vremuri componenți ai unor echipe din diviziile A și B, astăzi jucători plafonați. În plus, duc și viață nesportivă, frecventează circiurile, provoacă scandaluri...
— Și, în consecință, echipa...
— Să nu mai vorbim de valoarea echipei...
— Ba să vorbim. Dar numai după cîteva clipe de... reculegere pe care trebuie să și le impună conducerea asociației sportive gălățene (T. Siripol — Galați).

PIRCĂLAB ÎN... ASCENSIUNE

— Îl simpatizez pe Pircălab, de cînd juca la U.T.A...
— Cu alte cuvinte, de pe vremea cînd era în mare formă?
— Intocmai. De altfel, de asta v-am și scris. Ce se întîmplă cu Pircălab de nu mai joacă așa, ca acum 4—5 ani?
— După aceea „perioadă de glorie”, cum o denumiți, a urmat un fel de automulțumire. Au mai intervenit și niște accidente, apoi puțină delăsare sau indiferență. Iată însă că extrema lui Dinamo și-a revenit oarecum, fapt pentru care a fost chemat la lot. Să sperăm că în meciul cu Olanda, jucătorul dv. preferat va fi unul dintre factorii principali ai obținerii victoriei echipei noastre. (Ion Furdul — Sohodol, județul Alba).

UN PUȘTI CU PERSPECTIVE...

— Joacă mingea cu ambele picioare, are o tehnică excelentă, șut puternic, detentă...
— E chiar atît de... complet, ca fotbalist, tînarul N. Tudorică, despre care ne scrieți?
— Să nu mă înțelegeți greșit. Avînd 15 ani, cu un fizic corespunzător, pasiionîndu-l enorm de mult fotbalul, N. Tudorică, elev al Liceului „23 August”, sub îndrumarea oricărui antrenor va deveni, cu certitudine, în foarte scurt timp, un jucător apt pentru a fi inclus în lotul oricărei echipe.
— N-avem nimic împotrivă. Ca dovadă, iată că publicăm, pentru cei interesați, chiar și adresa liceanului despre care nu aveți decît cuvinte de laudă: Bloc M 8, sc. 5 et. 2, ap. 46, sector 4, cartier Titan. (Liviu Ciriță — București).

SEMIFINALA ÎN ORAȘUL DV. ?...

— Stadionul nostru poate fi o gazdă bună și pentru alte dispute programate în Cupă, în ciuda afirmațiilor unora că ar fi necorespunzător...

DIALOG CU CITITORII

— Este adevărat, dar după cîte știm, căci și noi am fost pe acolo, gazonul lasă însă oarecum de dorit. Trebuie să recunoașteți că gospodarii frumosului dv. complex sportiv (de fapt, cam impropriu spus, complex, spațiul din jurul stadionului propriu zis nefiînd amenajat) mai au de lucru.
— Am dori totuși ca semifinala Cupei, Rapid-Vagonul să se dispute în orașul nostru...
— Localitatea în care va avea loc respectiva semifinală va fi hotărîtă prin acordul comun al celor două echipe, în caz extrem (de neînțelegere) va interveni federația. (Dumitru Felea — Tr. Severin).

TURNEE, CUPE...

— Ca parteneri ale echipei noastre naționale ar trebui aduse echipe foarte puternice...
— Ar trebui!
— Apreciem rezultatele obținute de Dinamo Bacău în turneul întreprins în Polonia...
— Și noi!
— Propunem pentru viitoarea ediție a „Cupei orașelor tîrguri” pe F. C. Argeș sau Rapid...
— Amîndouă au fost propuse și vor juca. Dacă Rapid nu va câștiga cumva Cupa, iar F. C. Argeș campionatul, Știți dvs. cum e fotbalul... (mai mulți cititori de la „Danubiana”-București).

O EXTREMA STINGĂ...

— De ce nu e folosit în echipa națională extrema stîngă de la „Petrolul” — Moldoveanu?...
— Pentru că, afirmă selecționerii, nu e un jucător constant, chiar pe parcursul unei singure partide, evoluînd contradictoriu...
— În turneul din America de Sud a fost unul dintre cei mai buni jucători...
— După care, întors la Petrolul, a făcut partide, în care, pur și simplu, a... figurat în echipă. Oricum, selecționarea lui Moldoveanu nu depinde decît de el. Mai ales că naționala noastră duce lipsă de extreme stînga... (Fr. Vidican — Lipova, județul Arad).

O FINALĂ STUDENTEASCĂ ÎN ANONIMAT

La mijlocul săptămînii trecute s-a consumat ultimul act al campionatului de fotbal al Centrului Universitar București: finala între echipele Institutului de Construcții și Universității (4—1 în favoarea primei formații). Dar, ca să asistăm la acest eveniment, important pentru activitatea sportivă studentescă într-un centru ca orașul București, trebuia să nimerești întîmplător la stadionul din incinta splendidei baze sportive de la Tei. Cît de mult a fost popularizată finala s-a văzut pe stadion. În jurul terenului dacă erau vreo 50 de spectatori-studenți, mulți dintre ei veniți atrași de alte preferințe (la strand, la șah, la tenis de masă

etc.). Iar despre asigurarea unui cadru cit de cit festiv, nici urmă de preocupare. De altfel, nici n-a fost prezent vreun membru al comisiei de organizare, care să se fi ostenit, deplasîndu-se la teren, măcar pentru a înmîna premiile (și acelea destul de... simbolice), cuvenite echipelor finaliste. Comisia de organizare a „rezolvat” problema de o manieră foarte ingenioasă, practică pentru ea: a predat premiile antrenorului uneia din echipe și... treaba lui cum o proceda. Cum s-ar putea califica un mod atît de curios de a trata o finală? Poate ne va spune chiar comisia de organizare a campionatului.

DEZBATERE PUBLICĂ ASUPRA PROIECTULUI NOULUI REGULAMENT DE TRANSFERĂRI

Secțiunea I

TRANSFERAREA JUCĂTORILOR LA ECHIBE DE ACEEAȘI CATEGORIE COMPETIȚIONALĂ SAU LA ECHIBE DE CATEGORIE INFERIOARĂ

Art. 1. — Transferarea jucătorilor de la o secție (club) de fotbal de aceeași categorie competițională la alta sau de la una superioară la alta inferioară se poate face o singură dată pe an, într-o perioadă de 20 de zile. Această perioadă se fixează de Biroul F.R.F. între terminarea unui campionat și începerea celui următor, iar anunțarea va fi făcută prin presă cu cel puțin 20 zile înaintea intrării ei în vigoare.

Art. 2. — Secțiile (cluburile) de fotbal, care solicită transferări de jucători în această perioadă, sînt obligate să depună la F.R.F. sau la comisiile județene de fotbal următoarele acte:

a) cererea de transferare semnată de jucător, purtînd viza și stampila asociației sportive (clubului) care solicită aprobarea transferării;

b) acordul scris al asociației sportive (clubului) de la care se cere transferarea, semnat de președintele acesteia, precum și de președintele secției de fotbal. Acordul scris va menționa data ședinței biroului secției în care a fost aprobat și va purta numărul de ieșire și stampila asociației sportive (clubului) care îl eliberează;

c) carnetul de legitimare.

Dacă actele depuse sînt complete transferarea se va efectua în cel mult cinci zile.

Comisia centrală de competiții, legitimații și transferări și comisiile județene de fotbal nu vor lua în considerare actele incomplete sau introduse după expirarea perioadei de transferare și vor dispune restituirea lor.

Secțiunea II

TRANSFERAREA JUCĂTORILOR DE LA ECHIBE DE CATEGORIE COMPETIȚIONALĂ INFERIOARĂ LA ECHIBE DE CATEGORIE SUPERIOARĂ

Art. 3. — Transferarea jucătorilor din secțiile de categorii competiționale inferioare la cele de categorii superioare se poate efectua în tot cursul anului.

Pentru soluționarea cererilor se va prezenta, în afara actelor prevăzute la art. 2, o adeverință a comisiei de fotbal în care a activat echipa de la care se cere transferarea, cit și dacă jucătorul respectiv se găsește sau nu în stare de suspendare a dreptului său de joc.

Ținînd seama de faptul că regimul transferării jucătorilor de fotbal prezintă un mare interes pentru activitatea fotbalistică, Federația română de fotbal supune discuției publice alăturatul proiect de regulament, care ar urma să intre în vigoare după încheierea actualului sezon.

Completînd vechile prevederi, în urma consultării unui cerc larg de specialiști, a cadrelor de conducere din unele secții de fotbal și a altor persoane cu experiență îndelungată în activitatea fotbalistică, proiectul de față cuprinde o serie de elemente noi, de mai mult timp solicitate a fi introduse în regimul transferărilor, ca de exemplu:

● Transferarea jucătorilor între echipe de aceeași categorie, precum și de la cele din categorii competiționale superioare la altele inferioare, să aibă loc o singură dată pe an, în perioada dintre edițiile campionatului, aceasta asigurînd o mai mare stabilitate a formațiilor precum și sporirea răspunderii secțiilor de fotbal și a antrenorilor față de instruirea jucătorilor.

● Acordarea unor posibilități mai mari de opțiune a jucătorilor pentru o echipă sau alta. În acest sens, se introduc legitimațiile pe timp limitat.

● În scopul asigurării unui flux continuu de cadre tinere și valoroase către categoriile competiționale superioare se permite transferarea jucătorilor de-a lungul întregului an competițional, cu excepția ultimelor 6 etape ale ediției campionatului respectiv.

● Considerînd echipele din Divizia națională A ca eșalon de bază al fotbalului nostru de performanță, secțiile și cluburile participante în această categorie competițională vor avea dreptul să transfere anual un număr de 3 jucători proveniți de la secțiile de fotbal din celelalte categorii, chiar fără acordul acestora, dar cu consimțămîntul jucătorilor în cauză. În aceste condiții de la echipele inferioare nu poate fi luat decît un singur jucător.

Aceste transferări vor fi permise numai în perioada stabilită de Federația română de fotbal.

Federația română de fotbal își exprimă convingerea că discutarea publică a acestui proiect va reprezenta o contribuție de seamă la rezolvarea acestei mult frîmțite probleme a fotbalului nostru.

Propunerile și sugestiile iubitorilor fotbalului în legătură cu proiectul regulamentului de transferări pot fi trimise Federației române de fotbal, ziarului „Sportul” și revistei „Fotbal”.

Secțiunea III

TRANSFERAREA JUCĂTORILOR PE TERMEN LIMITAT

Art. 4. — În perioada anuală de transferare, atît ca urmare a înțelegerii între jucători și secțiile (cluburile) de fotbal, cit și pe baza acordurilor scrise intervenite între secțiile de fotbal, cu excepția celor din Divizia națională A, dar avînd consimțămîntul jucătorilor, se pot efectua transferări pe termen limitat.

Pentru efectuarea transferărilor pe termen limitat, care au la bază înțelegerea între jucători și secțiile (cluburile) de fotbal, trebuie să se prezinte, în afara actelor prevăzute la art. 2, și acordul scris, semnat de secție și jucător, din care să rezulte termenul transferării. În cazul transferărilor efectuate pe baza acordurilor intervenite între secțiile de

fotbal și avînd consimțămîntul jucătorilor, se va specifica data la care jucătorii revin la vechile lor secții. La expirarea termenelor pentru care s-a aprobat transferarea, comisia centrală de competiții, legitimații și transferări sau comisiile județene de fotbal vor face din oficiu mutațiile în fișele și carnetele de legitimare ale jucătorilor.

Transferările efectuate în condițiile prezentului articol pot avea o durată de cel puțin un an competițional.

Art. 5. — Transferarea jucătorilor din lotul echipelor de Divizia națională A se poate efectua numai după expirarea legitimației pe termen limitat, stabilită prin acordul comun al jucătorilor cu secțiile (cluburile) respective. Se exceptează de la această prevedere cazurile cînd, corespunzător reglementărilor F.R.F., secțiile (cluburile) își exercită dreptul de prelungire a legitimației jucătorilor pentru

încă un an competițional. Secțiile (cluburile) din divizia națională A pot să-și exercite acest drept o singură dată.

Prelungirea legitimației pe termen limitat poate interveni și ca urmare a acordului comun al jucătorilor și secțiilor (cluburilor).

În cazul neprelungirii de către secție (club) a duratei legitimației pe termen limitat, jucătorii pot cere transferarea la orice altă secție de fotbal, în condițiile prezentului regulament.

Secțiunea IV

TRANSFERAREA JUCĂTORILOR AFLAȚI ÎN SITUAȚII SPECIALE

Art. 6. — Jucătorii care părăsesc localitatea de domiciliu pentru îndeplinirea serviciului militar sau pentru continuarea studiilor, militarii care și-au terminat stagiul militar, ca și absolvenții institutelor de învățămînt superior sau al altor școli vor putea fi transferați și în afara perioadei prevăzută la art. 1, dacă în termen de cel mult 45 de zile de la terminarea stagiului militar, de la data terminării studiilor universitare sau absolvirea școlilor vor prezenta, în afara actelor prevăzute de art. 2, și o adeverință eliberată de organele în drept, prin care să se confirme că se găsesc în situațiile de mai sus.

Art. 7. — Jucătorii, cu excepția celor transferați în condițiile art. 10, care timp de 2 ani nu au participat la nici un joc de campionat, din Cupa României sau amical sînt considerați ca jucători noi și se pot transfera la orice secție.

Odată cu cererea respectivă, ei vor trebui să prezinte carnetul de legitimare și adeverința comisiei competente, care să certifice atît data ultimului joc, cit și dacă se găsesc sau nu în stare de suspendare a dreptului lor de joc.

Art. 8. — Jucătorii transferați în condițiile art. 6, 11, 12 și 13 obțin drept de joc imediat dacă nu au participat la jocurile din prima parte a campionatului (seriei) în curs. În caz contrar, obțin drept de joc pentru returul campionatului sau, dacă au jucat în retur, obțin drept de joc pentru campionatul următor.

Secțiunea V

TRANSFERAREA JUCĂTORILOR FĂRĂ ACORDUL SCRIS AL SECȚIILOR LORE

Art. 9. — Jucătorii secțiilor (cluburilor) divizionare A și B, care nu obțin acordul scris al asociației (clubului) de la care doresc să se transfere, dar consimt să primească drept de joc pentru noua sec-

(Continuare în pag. 6—7)

Fază dintr-un meci care a complicat lupta pentru titlu (Steaua — U. Cluj): Voinea în duel cu Pexa. (Foto: C. Constantin)

SPRINT FINAL ÎN A 50-A EDIȚIE A CAMPIONATULUI

● Toate privirile spre Ploiești, București și Tg. Mureș! ● Cum „văd” jocurile lor cei „cinci actori principali”

Iată-ne ajunși și la capătul ediției a 50-a a campionatului divizionar A. Duminică se dispută ultimele partide, dintre care trei sînt decisive. Rezultatele lor, în lănuite, trebuie să desemneze alii echipa campioană, cit și pe cele două care vor juca în baraj între 23 și 30 iunie. Ultima etapă oferă altele eventualități în această privință, încît de la 26 mai, cînd a avut loc penultimul act și situația din clasament s-a complicat, supporterii și chiar conducătorii celor cinci formații (Steaua, F.C. Argeș, St. roșu, Progresul și A.S.A.) nu fac altceva decît... matematici superioare. Calculul probabilităților și logaritmii sînt în centrul preocupărilor... De mulți ani nu s-a mai înregistrat o astfel de situație, în care ar putea avea cuvînt hotărîtor golaverajul, mai precis un gol mai mult sau mai puțin marcat din puzderia de ocazii risipite cu seninătate de-a lungul campionatului și evocate cu nostalgie și regret de „eroi” în această săptămîină premergătoare etapei decisive.

În rîndurile care urmează reporterii noștri redau atmosfera și prezintă cîteva din aspectele mai interesante ale preparativelor celor cinci echipe pentru „marea bătălie” de duminică. Ca o notă aproape comună rezultă că toți vor să câștige duminică. Cine va reuși, însă? Vom vedea.

29 de goluri marcate „în familie”

Profitînd de meciul cu Olanda și de timpul liber ce l-au avut la dispoziție, fotbaliștii de la Steaua și-au ozonat plămîinii la Poiana Brașov.

„S-au jucat, ne spunea Constantin, și cîteva meciuri în familie, între două echipe alcătuite ad-hoc. În prima întîlnire „albaștrii” au întrecut „roșii” cu 7—5, în cea de a doua „roșii” și-au luat revanșa: 12—5!”

— Cum vedeți meciul cu Petrolul?

Întrebarea a fost adresată antrenorului formației militare, Ștefan Covaci.

„Ca și anul trecut, tot meciurile de la Ploiești și București

și tot în ultima etapă vor decide echipa campioană. Acum un an Petrolul întîlnia pe Rapid, acum pe Steaua, în timp ce la București Dinamo primea vizita echipei U.T.A. De data asta meciul este între Progresul și F.C. Argeș. Firește, meciului de la Ploiești îi închinăm toată atenția noastră și sperăm să ieșim cu fața curată și cu... tricourile de campioni. Dintre jucătorii mei trebuie să remarc prospețimea arătată de Pantea și forma bună a lui Voinea. În rest — secrete profesionale! În orice caz, dacă Petrolul va da replica sa obișnuită din ultima vreme, „văd” un meci frumos.”

„Vrem să terminăm campionatul cum l-am început”

Joia trecută la clubul argeșean. Ora 7,30. Telefonul zbirnie prelung. „Alo! Aci unul din supporterii dvs., Nicolae Fronesco. S-a comunicat aseară la televiziune că meciul nostru cu Progresul se dispută sîmbătă. De ce?” Abia a fost liniștit înimosul supporter, spunîndu-i-se că meciul se dispută duminică, la aceeași oră cu toate celelalte

partide ale etapei, că telefonul a și sunat din nou, și din nou de geci de ori. Joi dimineața telefonul clubului a fost, astfel, blocat pentru o singură întrebare. Este și acesta un semn grăitor pentru marea interes al miilor de supporter argeșeni care, desigur, vor veni într-o

(Continuare în pag. 6—7)

EXTREMELE POT FI DIN NOU O FORȚĂ

Atacul fostei campioane a Angliei, Manchester United, a avut în componența sa la recenta finală de pe Wembley, nu mai puțin de patru foste și actuale extreme: Aston, Best, Kidd și... Bobby Charlton. Este adevărat că numai primul a acționat mai aproape de zona clasică a postului, dar și el, ca și Best, a dovedit o mare rază de acțiune, pornind de nenumărate ori în vijelioase acțiuni din propria jumătate de teren, acolo unde se afla și acest jucător de excepție, inepuizabilul Bobby Charlton.

Acest ultim și elocvent exemplu pentru ce înseamnă jocul modern al extremelor, ne prilejuește rindurile de mai jos, reproduse din revista „World Soccer”, prin care reputatul specialist britanic Eric Batty își reafirmă încrederea în rolul de prim rang pe care aripile îl pot avea în așezarea 1—4—3—3.

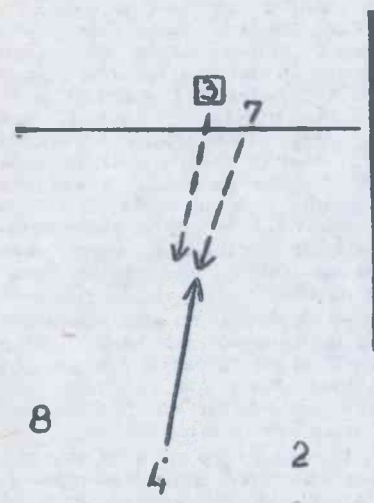

Diagrama A.

Viziunea clasică a extremelor...

...a gravitat în jurul lui Matthews — Finney, ca tip de jucători cu balonul la picior, ee se apropiuau cu mișcări înșelătoare de fundașii ce se știau deja pierduți. Simulind o mișcare spre interiorul terenului, extrema de tip vechi își dezechilibra adversarul înainte de a sprinta pe marginea terenului, în intenția de a întoarce astfel flancul apărării.

Asemenea aripi, care aveau în permanență un loc stabilit în teren, au trebuit în condițiile jocului modern, să sacrifice aproape toată măiestria vechilor deprinderi, biziindu-se, în schimb, în întregime pe forță, viteză și pătrundere. Într-adevăr, eu nu mai știu în momentul de față decât o singură extremă de tip clasic, aflată în activitate: Coen Moulijn, de la Feijenoord (Olanda). Dar, ca să fiu sincer, acesta este un produs al unei alte epoci. Printre extremele moderne a căror măiestrie în manevrarea balonului rămâne totuși preponderantă, se numără maghiarul Ferenc Bene, care de fapt e un virf de atac, Jimmy Johnstone de la Celtic și George Best de la Manchester United. Prin coincidență sau prin firea lucrurilor, toți au o trăsătură comună: pentru a intra în posesia balonului

de teren pentru a intra în posesia balonului.

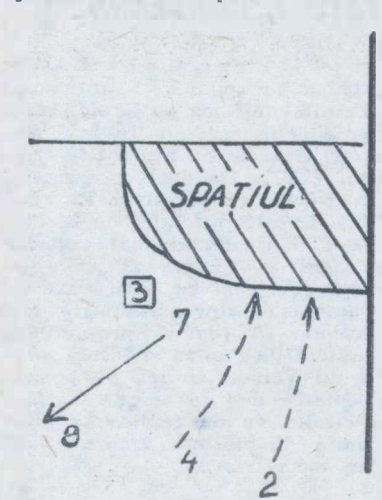

Diagrama B.

lui, ei se repliază adînc, de-a lungul liniei de tușe. Pe cînd alte extreme, ca de pildă rusul Anatoli Bișevet și italianul Luigi Riva, își joacă rolul acționînd mai mult în zona virfurilor de atac, decît în cea a extremei clasice.

Pe baza jocului adevăratei extreme, putem omite tipul Riva — Bișevet și, reîntorcîndu-ne la categoria Bene — Johnstone — Best, să vedem de ce aceștia se retrag mult în propria ju-

mătate de teren pentru a intra în posesia balonului.

Pentru a înțelege acest punct de vedere trebuie să ținem seama de schimbările ce au survenit în tacticile defensive în urma depășirii W.M.-ului și care au dus la o nouă așezare a liniilor. În vechiul sistem, cu trei fundași, fundașii de margine erau chemați să-l dubleze pe stoper, această sarcină obligîndu-i să se posteze în spatele celorlalți coechipieri, într-o poziție strict defensivă. Pivotînd în jurul halfului centru, fundașii erau astfel obligați să cedeze spațiu și timp adversarilor lor imediați.

Jocul s-a complicat

Introducerea celui de al patrulea fundaș a dat posibilitate apărătorilor să dezvolte sistemul de acoperire, fundașii laterali permițîndu-și acum să se dedice în întregime adversarilor lor direcți. Peste noapte, viața a devenit mult mai complicată pentru extreme care, acum, sînt sever marcate în tot timpul meciului. Extremelor li s-a luat, astfel timpul și spațiul cu care fuseseră obișnuite, adversarii depozitîndu-le mult mai lesne de balon. Se poate spune, pe bună dreptate, că marcajul strîns și depozitarea rapidă au stîns jocul extremelor, obiectiv principal al apărărilor de totdeauna.

Destul de straniu, dar jocul în ansamblul său n-a fost în stare să răspundă acestei schimbări și pentru că extremele deveneau din ce în ce mai puțin eficiente, au început să dispară. Și intrucît nu există punct în teren în care un jucător să nu-și poată aduce aportul la efortul întregii echipe, în condițiile în care devenise clar că italienii aveau succes (exprimat prin rezultate) fără extremă stîngă, și ceilalți au început să retragă pe jucătorul cu nr. 11 și să-i dea sarcini la mijlocul terenului.

Deși se pare că extremele au început să dispară și că dominarea apărării va continua, succesul va putea fi obținut totuși mult mai lesne pe flancuri decît pe centru, unde se concentrează apărarea. Dacă aripile vor să aibă succes împotriva marcajului și depozitării severe, se impune ca acestea să se adapteze condițiilor jocului modern. Sau, spus în termenii cei mai simpli, extremele trebuie învățate să-și creeze spațiul și timpul care le-au fost răpite o dată cu apariția celui de al patrulea fundaș.

În căutarea spațiului și timpului

Să ne reîntorcem puțin la condițiile existente în sistemul W.M. Balonul fiind la mijlocul terenului, în posesia unui adversar, cel puțin unul din fundași se replia pentru a dubla stoperul, facilitîndu-i astfel posesorul mingii să-și găsească liber coechipierul de pe extremă. Din poziția sa repliată, fundașul de margine nu putea împiedica pe adversarul său să primească balonul și dacă se decidea să intervină, extrema avea timp suficient să controleze balonul și să se deplaseze cu el. În asemenea condiții toate avantajele se aflau de partea unor aripi ca Matthews, Finney, Garrincha, jucători ce jonglau cu mingea și își eliminau adversarii prin fente imprevizibile, ca și cum fundașii laterali nici n-ar fi existat.

Extrema modernă n-are nici un avantaj din cele care ușurau jocul acestora în anii '30 sau '40. Aripile anilor '60, cu fața spre propriile buturi, au în spate fundașii adversi și orice pasă

ERIC BATTY

trimisă la piciorul extremei, aduce o imediată intervenție a adversarului. Greșeala extremei actuale constă în aceea că ea nu se deplasează înapoi pentru a prelua balonul. Ea așteaptă în apropierea liniei de centru ca balonul să-i parvină. Dacă aripile vin înapoi pentru a-și in-

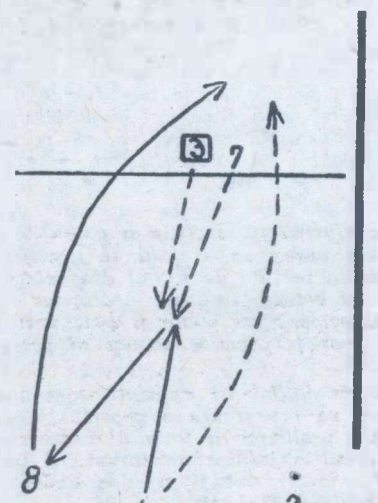
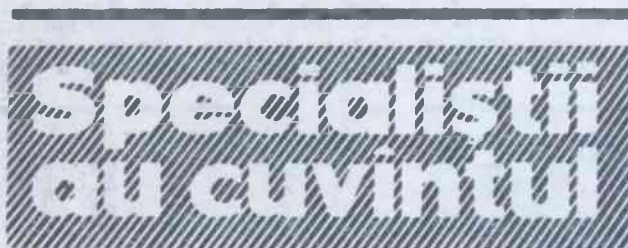

Diagrama C.

tilni coechipierul aflat în posesia mingii, sprintînd pentru a primi o pasă, atunci fundașul care îi este opus se va afla, pentru întia dată, în fața unei dileme: dacă apărătorul ar ieși în întîmpinarea extremei, atunci el va conceda spațiul din spatele său, iar dacă refuză să avanseze, atunci extrema poate primi mingea lejer, avînd astfel posibilitatea s-o manevreze cum vrea. Venind deci mult înapoi, extrema modernă cîștigă ori spațiu (în spatele fundașului advers) ori timp, în care se poate in-

PASA

AL LIMBAJULUI FOTBALISTIC

În echipele de începători, în care jucătorii nu au mijloace suficiente pentru a se exprima, jocul are un caracter întîmplător ca urmare a unor greșeli de execuție și de gîndire. Multe pase nu-și ating ținta, se dribleză inoportun și ca urmare posesia mingii alternează frecvent. Apărent, jocul acestor echipe este rapid și bogat în faze palpabile, cu multă agitație pe teren.

În comparație, jocul echipelor de consacrați pare mai cumpătat și chiar mai lent. Fazele nu alternează atît de des, fiindcă pasese executate cu îndemînare împrumută jocului continuitate mai greu tulburată de adversar. Multe din acțiuni se duc pînă la deznodămîntul logic. Jocul este ordonat și se poate desluși un fir roșu călăuzitor, este un joc construit în care edificiul se bazează pe un element de legătură fundamental și acesta este PASA, formă principală de legătură în cadrul echipei, expresia colaborării dintre jucători. În principiu, fiecare pasă este presupusă a apropia echipa de obiectivul tactic urmărit și ca atare oglindește capacitatea de exprimare tehnică și tactică a echipei. De aceea, calitatea pasesi, precizia și finețea ei, definesc în mare măsură maturitatea echipei.

Din această cauză, jucătorul trebuie să acorde maximum de atenție pasesi. Momentul și modul de execuție trebuie alese cu precizie și rafinament. Dar, pentru a putea executa pasa la un asemenea nivel, se cere ca în prealabil mingea să fie supusă total voinței jucătorului cu protejarea ei pînă la crearea celei mai avantajoase situații pentru executarea pasesi.

Nu sînt puțini acei jucători de la care generația actuală de fotbaliști poate să învețe execuții de mare finețe. Constantin dozează inspirat pasese din vole cu cele pregătite in-

toarce spre buturile adverse, ajungînd în poziția clasică a extremei, cu mingea la picior și fundașul direct în fața sa.

Exemplul lui Johnstone și Best

Din păcate, majoritatea extremelor actuale sînt încurajate să valorifice viteza și puterea de pătrundere numai urmărind pasese lungi, de-a lungul liniei de margine. Inevitabil, acestea înseamnă că ea se va îndepărta de coechipierii cu balonul. De asemenea, ea permite în acest caz ca fundașul s-o marcheze strict avînd astfel posibilitatea fie s-o depoziteze repede dacă ar primi pasă de la coechipieri, fie să se opună unui alt atacant care ar încerca să se infiltreze în spațiul din spatele său. Venind însă mult înapoi pentru a prelua balonul, extrema își forțează fundașul advers să pătrundă adînc în terenul inamic. Observînd pe Manchester United sau Celtic, se relevă faptul că atît Johnstone cît și Best chehtuiesc mult din timpul de joc repliindu-se pînă în zona mijlocașilor proprii, unde de obicei intră în posesia balonului fără a fi nevoiți să-l paseze imediat. Dobîndind timp de manevră, ambii jucători pot uza de driblinguri de mare efect. Dacă extrema se repliază pentru a întîlni jucătorul aflat în posesia mingii, ea va avea implicit posibilitatea de a contribui la joc mult mai mult decît dacă aleargă lipit de tușe pentru a primi magica „pasă printră”, aflată pe cale de dispariție.

În diagrama A putem vedea extrema (7), repliindu-se să primească pasa de la un coleg aflat la mijlocul terenului, în timp ce fundașul advers (3) o marchează îndeaproape. În diagrama B se vede clar că sprintînd înainte pentru a-și provoca adversarul să-l urmărească, jucătorul 7 îl obligă pe apărătorul advers să lase liber spațiul din spatele său care poate fi folosit de un alt jucător care ia locul extremei (2, 4) sau de către extrema însăși.

Dacă apătorul este scos în față și spațiul rămas liber în zona sa poate fi exploatat de două-trei ori, atunci fundașul va evita ca în decursul jocului să se mai expună învăluirii ca în diagrama C (jucătorii 4 și 8 se pot lesne infiltra în zona din spatele fundașului 3). Și odată ce apătorul și-a dat seama de riscul avansării în terenul advers, extrema dobîndește timp să se întoarcă cu fața spre adversar, avînd deci posibilitatea să-și valorifice driblingul și fenta. În acest caz, clasicele mijloa-

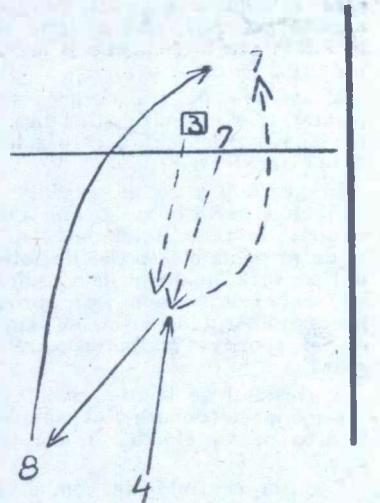

Diagrama D.

ce ale extremei pot juca un rol decisiv.

Atrîgînd fundașul după ea, extrema poate folosi și singurul spațiul lăsat liber în diagrama D se vede că ea are două posibilități: ori să paseze balonul coechipierului 8, angajat în cursă pe lîngă fundașul advers 3, ori, fără a prelua balonul de la coechipierul 4, să se întoarcă brusc și ținînd pe lîngă 3, să primească pasa în adîncime trimisă de 4. Primind-o, extrema poate demara în vederea „înălțării” sau își poate termina cursa cu o centrare înapoi, la centrul retras sau la marginea careului, acolo unde poate apare în poziție bună de șut un coechipier din linia mediană — „omul în plus”...

Mai mult decît orice, indiferent dacă va pasa înapoi unui coechipier sau va centra înalt, în careu, extrema trebuie să învețe să joace contra marcajului sever, a atacului rapid de depozitare, din partea fundașului.

Prof. TUDOR VASILE

delung. Dumitriu II este capabil să deruteze un compartiment defensiv întreg pentru a putea „găsi” pasa servită pe tavă pentru șutul finalizator. Pasese amortizate ale lui Mateianu se strecoară prin cea mai îngustă trecătoare, exact la partener. Surprinzătoare erau pasese deschideri ale lui Frățila care manevrează într-o direcție pentru a-și găsi în direcție opusă. De mare efect sînt centrările „bombă”, de precizie centimetrică ale lui Pircălab, executate din plină viteză. Se mai remarcă pasese surprinzătoare, dar precise, ale lui Lîbardi și mai ales Dobrin.

Pe măsura dezvoltării valorice a fotbalului cresc și pretențiile noastre față de calitatea pasesi. Nu ne mai putem mulțumi doar cu pase corecte și mai puțin cu pasese destul de imprecise ale unui mare număr de jucători care, totuși, și-au găsit loc în echipe de prima divizie. Avem pretenția ca pasese să conțină și o doză de ingeniozitate. Ele trebuie să fie creatoare din punct de vedere tactic, surprinzînd pe adversar și lansînd pe partener în spațiul cit mai apropiat de finalizare. Cu atît este mai de neîntîlnit ca jucătorii cu mari calități să fie doar mediocri în execuția pasesi. Omniprezentul Gherghel nu strălucește prin precizia pasesi. Mediocru pasează Sorin Avram, Jamaischi, Volnea.

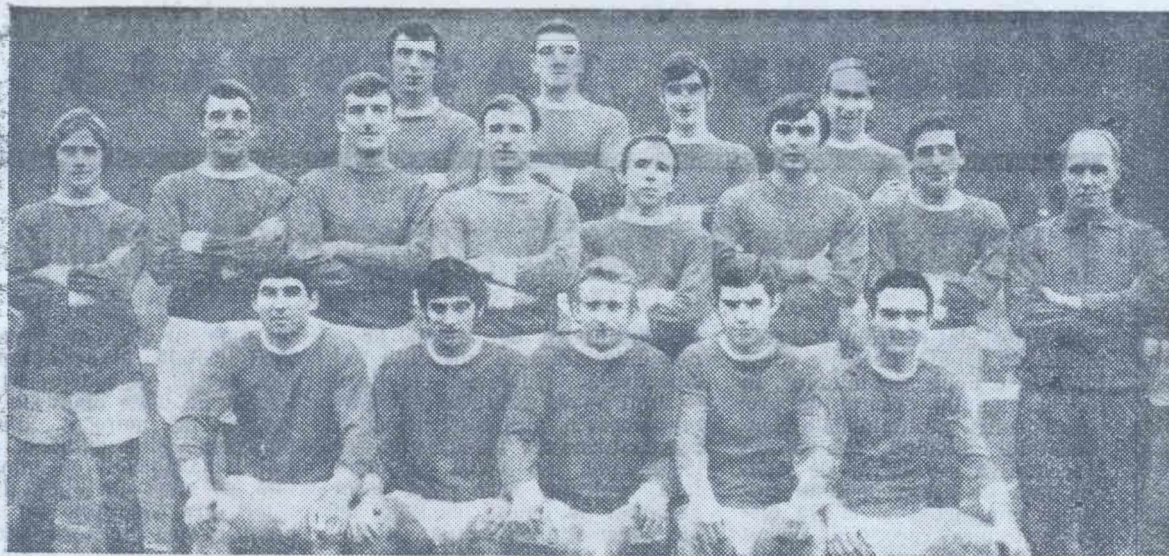
Există un principiu în jocul de fotbal care trebuie respectat în toate împrejurările: dacă o situație se poate rezolva cu pasă, nu se admite folosirea unei alte execuții. Exce-

lentul antrenor scoțian Thomas Docherty (fost la „Celtic” din Glasgow) scrie că, atunci cînd este posibil, pasa este TOTDEAUNA mai avantajoasă și mai sigură decît driblingul sau conducerea mingii.

Perfecțiunea pasesi a caracterizat cele mai bune echipe ale lumii. Arta de a pasa a lui Boszsk și Hidegkuti a stat la baza succeselor maghiare în anii 1949—1954. Pasese lui Santamaria și Di Stefano au făcut fericirea lui Real Madrid din anii 1955—1960. „Inter” fără pasese lui Corso și Suarez n-ar fi fost „Inter”.

Deosebit de eficiente sînt pasese date în spațiu liber, „la întîlnire”, fiindcă asigură un joc de mișcare cu mari posibilități de demarcare și mare cîștig de spațiu. Cu atît mai mult greșesc echipele noastre care abuzează de pasese date direct la partener, care trebuie să aștepte mingea stînd pe loc. Aceste pase facilitează interceptarea adversarului, favorizează aglomerarea jucătorilor în jurul mingii și scade din eficacitate. Jocul cu pase la întîlnire presupune mișcarea de demarcare a jucătorilor și o bună înțelegere între parteneri. Dar tocmai din cauza eficacității lor în dezorganizarea apărării trebuie exersate și aplicate mai des de echipele noastre. Nu pot fi considerate ca făcînd parte din această categorie „mingile telefonate” pe sus spre careul advers, de care abuzează uneori echipele noastre și care se interceptează cel mai ușor de portari sau de fundași, în poziție mai avantajoasă decît atacanții adversi. Cu toate acestea, Dinamo București, Progresul, „U Cluj” și alte echipe au folosit înșistent astfel de pase în multe din jocurile lor.

Sîntem îndreptățiți să așteptăm de la jucătorii noștri cît mai multe pase ingenioase, decisive pentru rezolvarea fazelor de joc.

Lotul lui Manchester United. De la stînga la dreapta, rîndul de sus: Sadler, Foulkes, Burns, Charlton; rîndul din mijloc: Fitzpatrick, Herd, Stepney, Crerand, Stiles, Rimmer, Brennan și antrenorul Crompton; rîndul de jos: Dunne, Best, Law, Kidd, Aston

„CEI 11 MAGNIFICI”

Alex STEPNEY. În 1963 a părăsit echipa amatoare din orașul său natal, Mitcham, devenind profesionist la Chelsea. S-a plătit pentru el o sumă record pentru un portar. Are 25 de ani.

Shay BRENNAN. A debutat în echipă ca extremă, imediat după catastrofa de la München, cînd era încă junior. Debut internațional în 1965, contra Irlandei. Are 27 de ani.

Tony DUNNE. Internațional irlandez. E unul din cei mai rapizi fundași britanici. A venit la M.U. în 1960, de la Shelbourne.

Pat CRERAND. Jucător constructiv, internațional scoțian de 16 ori. A mai jucat la Old Trafford și la Celtic din Glasgow, orașul unde s-a născut.

Bill FOULKES. A jucat în toate cele 4 ediții ale C.C.E. la care a participat Manchester United. Cel mai vechi om al echipei. Autor al golului care a adus calificarea lui M.U. în finala din acest an, în dauna lui Real Madrid.

Nobby STILES. De 24 ori internațional englez. O „mindrie locală” a orașului Manchester unde, ca elev de liceu, a debutat în echipa națională de tineret. A lipsit la două jocuri ale echipei în C.C.E. din acest an, din cauza

unei operații la picior. Are 27 de ani.

George BEST. A împlinit 22 de ani cu o săptămînă înaintea finalei. E unul din cei mai fini driblerei din lume. De 13 ori internațional irlandez. A debutat în Ligă la 16 ani.

Brian KIDD. A împlinit 19 ani în ziua finalei! A debutat la M.U. în vara trecută, în turneul în Australia. Originar din Manchester, a jucat în acest an de 3 ori în echipa de tineret.

Bobby CHARLTON. Căpitanul echipei. Are 31 de ani. Are 34 de meciuri în naționala Angliei, ocupînd locul 2, în această privință, după Billy Wright care are 106. A bătut recordul lui Jimmy Greaves, înscîrind acum 2 săptămîni, împotriva Suediei, al 45-lea gol al său în națională. E născut la Asington în Northumberland.

David SADLER. A făcut parte din echipele naționale de juniori și de tineret. După ce a cîștigat cu o echipă din Kent Cupa Angliei pentru amatori, a venit în 1962 la M.U. În echipa A a Angliei a debutat astă toamnă.

John ASTON. Fiul fostului internațional englez Aston. A semnat pentru Manchester United la vîrsta de 15 ani.

„TROFEUL SE AFLĂ ÎN MÎINI BUNE”

(OTTO GLORIA)

Moda „mini-jupe”-lor, atît de prezentă în obișnuitul străzii londoneze de azi, a fost — pentru o zi, miereurea trecută — eclipsată de moda lui „alb-roșu”. Încă de la descinderea în gara Victoria, unde am ajuns cu trenul electric care m-a dus de la aeroportul Gatwick în inima Londrei, pe tot drumul pînă la Wembley, alb-roșu (culorile tradiționale ale clubului Manchester United) m-au însoțit neîntrerupt. Posesorii celor 30.000 de bilete afectate de organizatori orașului Manchester, sosiți în Londra de la primele ore ale dimineții, invadaseră străzile capitalei și se plimbau în grupuri, pe străzi, purtînd steaguri, cocarde uriașe, pălării cu boruri largi, fular lungi, toate în alb-roșu. Negustorii londonezi abili, arboraseră și ei steagurile lui

avantaj pentru Manchester. Dar despre această șansă trebuie vorbit ca despre un fenomen obiectiv, rezultat dintr-o anumită conjunctură și nu ca despre un avantaj creat în mod deliberat englezilor. Fixarea Londrei ca loc de disputare a finalei s-a făcut de către U.E.F.A. cu luni de zile înainte, atunci cînd în cursă rămăseseră numeroase echipe. Și s-ar fi jucat la Londra, indiferent care erau finalistele, chiar dacă Manchester n-ar fi reușit în semifinală egalul de la Madrid cu care și-a menținut avantajul de un gol din meciul tur.

ÎNALT SPECTACOL SPORTIV

Meciul a fost un adevărat „summa” fotbalistic, un categoric răspuns dat celor care — prematur — au început să deplîngă lipsa virtuților spectaculare ale acestui sport. S-au întrecut două echipe de mare valoare în această finală europeană. Pe de o parte un MANCHESTER exponent al fotbalului complet, pozitivist, îngemănare de tehnică și condiție fizică, mecanism omogen și adaptat structural finalității jocului; pe de altă parte o BENFICA, fidelă fotbalului de coloratură mai pură, mai boem, dacă vreți, o echipă care așteaptă mai puțin de la ea și mai mult de la vedetele ei, o echipă mai puțin aspră și mai mult artistă, dar o echipă care te incită și ea. Sau, pe scurt, s-au întîlnit o echipă anglo-saxonă și una la-

PE WEMBLEY O seară de triumf a „sportului rege”

PAGINĂ REDACTATĂ
DE
RADU URZICEANU
TRIMISUL NOSTRU
SPECIAL LA LONDRA

Balonul respins cu capul de Jacinto a fost trimis, tot cu capul, cu boltă, peste portarul José Henrique. KIDD și-a sărbătorit astfel cei 19 ani împliniți în ziua finalei.

- Golul lui Charlton, prin care M.U. a deschis scorul, a fost primul gol marcat cu capul de căpitanul echipei engleze după zece ani.
- În ziua meciului, Brian Kidd a împlinit 19 ani. El și-a sărbătorit aniversarea marcînd un gol. Iar 100.000 de oameni l-au sărbătorit pe el cînd în cor, minute în șir după înscrierea golului, „Happy Birthday”, un fel de „Mulți ani trăiască!”
- Regrete londoneze. Clubul Chelsea a renunțat anul trecut la portarul său Alex Stepney care s-a transferat la Manchester United. Aici, în minile lui Busby, Alex a crescut dintr-unul din cei mai buni portari englezi.

CONFIDENȚE DE PE WEMBLEY

- Presa engleză a făcut mare haz de următoarea întîmplare: Neaptea, după meci, o mie de „fans” (suporteri) ai lui M. Utd., cu steagul clubului, s-au îndreptat spre Downing Street unde se află reședința primului ministru și au scandat în cor „Wilson out, Busby in”. Intr-o traducere largă: „Să lăsați Wilson și... să intre Busby”. Bineînțeles, totul a fost prîvit ca o glumă pornită din entuziasmul victoriei...
- Denis Law, una din vedetele lui M.U. a urmărit finala la t.v., în spital. La sfîrșit, a declarat: „Golul lui Best a înlocuit istoria clubului Matt Busby — Manchester United”.
- Prima acordată jucătorului englez pentru cîștigarea C.C.E. a fost de 1.000 de lire sterline (2.000 de dolari).
- Manchester a fost în acest an o veritabilă colecționară de titluri. Jucătorul său George Best a fost declarat „cel mai bun fotbalist britanic al anului” iar fundașul Tony Dunne „cel mai bun fotbalist irlandez”.

Portarul Stepney (Manchester United) a făcut un meci strălucit. Întrebat, după joc, cum explică performanța excelentă pe care a făcut-o, el a spus: „Știu că gulerul cel mai periculos al portughezilor e Eusebio. De aceea, m-am pregătit special pentru el. Cum? Am studiat, după filme, felul cum presa și cum sîtează „perla neagră”, sentințele sale, cum lovește el balonul, unghiurile lui preferate. În acest fel, de cite ori suta, știu la ce mă pot aștepta”. Și efortul lui Stepney, după cum s-a văzut, n-a fost deloc inutil...

M. U.: fotografiile lui Bobby Charlton, Stiles sau Kidd — în dimensiuni de reclamă — se răsfățau în tot locul.

Cînd am ajuns pe stadion, croind-mi cu greu drum pînă la intrare printre poliștii călări și zecile de mii de oameni (un bilet, la bursa neagră ajunsese la 30 de lire sterline, de la 4 lire, prețul oficial!), tribunele erau arhipline. Și mai era o oră pînă la joc!

Englezii sînt sobri, rezervați? Poate, cînd nu e vorba de fotbal! Timp de o oră, pînă a început meciul, tribunele pline n-au avut astîmpăr. Steagurile s-au agitat continuu, cîntecele sportive ale unui cor de zeci de mii de oameni au acoperit fanfara militară care a concertat în mijlocul terenului, executînd mișcări de desfășurare și regrupare de o precizie și varietate de-a dreptul impresionante.

Iar cînd echipele au intrat pe teren, cunoscuta încurajare „England”, urmată de 3 tropote scurte, pe care o cunoșteam de la finala C.M., a spart văzduhul, numai că „England” a fost înlocuită cu „United”, rostit în două silabe. Internaționalii Bobby Moore și Alain Ball, care se aflau două rînduri de scaune în fața noastră, păreau și ei emoționați. Cum să nu fi prins, atunci, aripi Bobby Charlton, Stiles, Foulkes sau tinerii lor coechipieri Aston, Kidd?

Este evident, disputarea finalei pe pămînt englez a constituit un

(Continuare în pag. 12)

BUSBY: „Cel mai mare moment din viața mea”

O caricatură publicată de „Daily Express”, intitulată „Sfîrșitul unui vis de 11 ani”. MATT BUSBY: M-am trezit și iată-o în realitate aici!

Poate că niciodată, în cei 20 de ani de cînd umblu cu condeiul și carnetul de note pe stațiunile, în țară sau peste hotare, n-am asistat la o manifestare de simpatie atît de caldă, atît de entuziastă, ca cea pe care 100.000 de oameni, într-un delir captivant chiar și pentru ziaristul neutru, care eram eu, în acea seară de mai, i-au rezervat-o lui Matt Busby, la sfîrșitul dramaticei finale.

Mult timp după ce Bobby Charlton și colegii lui de echipă făcuseră tunul de stadion triumfal, purtînd trofeul după care o echipă engleză jînduiește de 13 ani, de la înființarea C.C.E., un bătrîn în haine modeste, în mijlocul imensului Wembley, era aclamat minute în șir. Era Matt Busby, unul din puținii supraviețuitori ai catastrofei aeriene de la München, managerul lui Manchester United, omul care dînr-o echipă distrusă, la propriu și la figurat, a clădit cu răbdare și

cu migală, o echipă de fotbal pe care a adus-o în vîrfurile piramidei cluburilor de pe continent și pe care zărele apărute a doua zi o numeau „Kings of Europe” (Regii Europei).

În seara meciului a fost imposibil să-l interviuez pe Busby. M-am mulțumit și eu, ca și sutele de colegi din 30 de țări, cu interviul televizat, în direct, de la vestiare, și pe care l-am urmărit la aparatele din marea sală a presei de pe Wembley.

L-am găsit a doua zi dimineața, în ultimele minute înainte de plecare spre Manchester, unde celor „11 magnifici” (cum și numea „Daily Express”) li s-a făcut o primire mai senzorială decît cea făcută anul trecut lui Celtic, la Glasgow, și unde întregul oraș a fost drapat în alb-roșu, culorile tradiționale ale clubului.

„Este cel mai mare moment din viața mea — începe „Old Matt” declarativ. De cînd sînt la M. U., am avut momente în care am simțit triumful aproape, am avut momente de dezamăgire și am avut chiar momente în care eram pe marginea dezastrului. Acum, cînd o echipă engleză cîștigă pentru prima oară Cupa Europei inter-cluburi, pri-

mul meu sentiment e de grațitudine față de jucătorii care au făcut eforturi emoționante pentru a cuceri un trofeu de mare prestigiu”.

— Ați crezut în victorie? — „Da. Am crezut pentru că M. U. e azi o echipă completă și... pentru un alt amănunt. Acum doi ani, după ce în semifinale am pierdut în fața lui Partizan Belgrad, eram dezamăgit în cabinet. Îmi sînd și acum în ureche cuvintele lui Pat Crerand: „Never mind, boss. We will still win this European Cup” (Nu e nimic, patronule! Vom cîștiga noi această Cupă europeană)”.

— Cine v-a plăcut în meciul final? — „Toți. Dar sînt recunoscător în special lui Bobby Charlton, iscusitul cîrmaci al echipei în teren și lui Bill Foulkes, unul din cei mai vechi jucători ai echipei, îngă care mi-am potrecut cel mai mulți ani la M.U., o mulțime care a jucat 30 meciuri în C. C. E. Dar nu numai jucătorilor le sînt recunoscător ci și unor vechi jucători ai lui M.U. ca Jack Crompton, M. Guinness și John Aston, care și acum, la aproape 50 de ani cîi au, sînt mereu îngă echipă”.

— S-a spus că meciul

Manchester United-Benfica, va fi de fapt un meci Eusebio — Bobby Charlton. Ce credeți despre acest lucru?

— „Eu cred că a fost doar în linia marii aș. Paralel cu acest meci între cele două „super-vedete” ale echipelor, a mai fost un meci individual subsidiar: cel dintre Stiles și Cruz, oamenii puși să-i marcheze pe cei doi. A cîștigat Stiles, care l-a pîdit cu mai multă străduție pe Eusebio decît a reușit Cruz cu Bobby, și aceasta pentru că Charlton s-a deplasat atît de mult pe teren, încît adversarul său, exasperat, a trebuit să se recunoască învins la jumătatea meciului. De altfel, Bobby a jucat mult retras și — ați remarcat — la ambele goluri a venit lansat, de la mijlocul terenului și a înscris. Cred că Gloria a greșit dîndu-i sarcina aceasta lui Cruz, fundașul central. A făcut-o însă — bănuiesc — pentru că dacă l-ar fi pus pe Graca sau Coluna să-l „țină” pe Bobby, ar fi redus mult potențialele ofensive ale echipei”.

Am reprodus aici doar ceea ce a avut legătură directă cu finala de pe Wembley. Alte lucruri, într-un reportaj viitor...

Doctorul meu, tînăr și simpatic, m-a-re de unde să știe decît teoretice ce înseamnă să ți se pitme singele cu inestetismul prin artere. El scoate de la buzunarul halatului alb, tacticos, parkerul său și fmi prescrie, automat, pe carnetul de rețetă câteva medicamente pentru uzul estora cu singele mai tofolog.

Din ușa zimbînd concesiv fmi mai spune conform rețetarului medical: — Si poți să mergi pînă la o sută coniac! Tine!

De cîtiva ani figura se repetă cu meticolozitate. Dar alaltăieri n-am mai fost în stare să mă stăpînesc și am răbufnit, luîndu-mă în „colți” cu medicina și cu progresele ei contemporane.

— Coniac? — zic. Pîlulele astea! — mă oîdăsc spre tîndrul Esculap. Nu-mi împezece și-mi învelesca greoaia dragă a singelui, nici cu un milimetru. Si am reîntrat în cabinet fanșos, instalîndu-mă pe scaun, să-l lămuresc odată pentru totdeauna pe tineret.

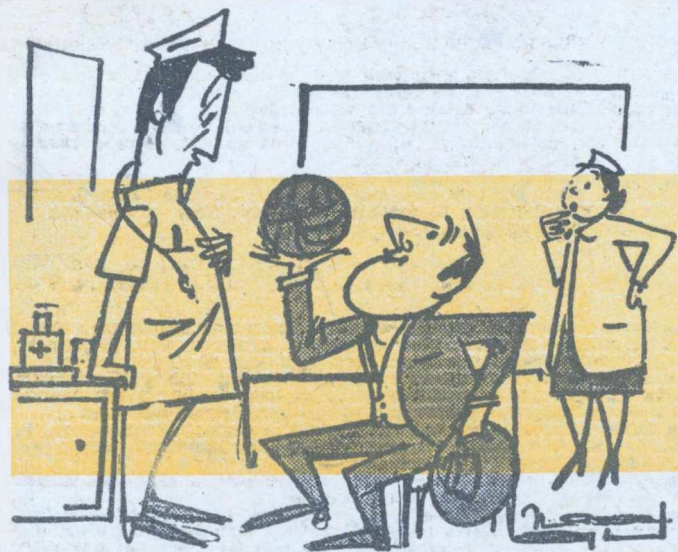
— Domnule, fii atent, dacă mi-a reglat cineva vreodată tensiunea în viață, știi ce-a fost?

— Terapeutică empirică! — se află în treabă, cam speriat, doctorul, încercînd să o dregă cu terburile.

ars la „secret” un raport, că soția te ține numai în sarmale congelate de trei săptămîni, că frații Grigoriu te dau în judecată dacă susții că n-ai talent, că junghiu din spate după specialiști ar fi suspect etc., etc.

Urmărești senin driblingul lui Sorin Avram, șuturile lui Dinu, blocajele lui Haidu, lupta la singe dintre piteșteni și ăștia de la Steaua, arbitrii care încă n-au învînat să arbitreze, jucătorii, dragii noștri jucători promovați dintre juniorii gata-gata să infulece galoanele seniorilor consacrați. Si cite nu poți să mai urmărești și să uști total din preocupările plicticoase în nouzeci de minute sau alte sute de minute de fotbal!

Nu, doctore dragă, înscrie în rețetarul dumatilă cu litere de-o șchioapă: FOTBALUL. Si prescrie medicamentul ăsta cit mai des. Si tinerilor și celor ciuguliți de reumatismele vîrstei. Fotbalul este decolectarea cea mai modernă. Te duci la meci, te agiți, te cerți cu ne-vasta, cu copiii că nu-i ții și pe ei, te enervezi în troleu, te bușești la intrare. Apoi, în timpul jocului, urmează o întreagă gimnastică, re-confortantă a ființei tale. Știi ce

L-am privit de sus, parcă din lojă să-l dizolvă dintr-o uitătură.

— Aș! Ce vorba pompoasă! Ești atent? Fotbalul, doctore, fotbalul! Si numai pronunțînd cuvîntul fotbal, parcă într-un mod miraculos, am simțit niște scutene pe la arșice, coate și extremitate amigdalelor.

— Vezi dumneata, doctore, fotbalul ăsta nu-l dau pe o farmacie înțeleg. El e un fenomenal medicament al secolului nostru. Vîndecă astenit, melancolic de primăvară și toamnă, învinge gripa cu tulpinele A, B, C, D și tot alfabetul ei de virusuri, tonifică activă gerontalului, tonifică anemiile acute, desepenește reumatismele și atroză, ventilează total sistemul învechit de aerisire al bronhiilor și pe noi, hipotensivi ne obligă să jucăm strba popii sau „ca la breaza” în tribună. Te duci la fotbal?

— Nu! N-am timp. — Rău! Îmbătrînești repede. Du-te neapărat. Uita un meci de fotbal chiar nu de soțul Manchester-Benfica, fii schimbă dintr-odată tonusul. Nu te mai gîndești că Ionescu te lucrează la slujbă, că Vlădescu ți-a

înseamnă asta în medicină, doctore? Si apoi destinderea nervilor după meci. Si apoi luni, cînd apar cronicile scrise de Nicolaescu, de Man-tu, sau de Radu Urziceanu și Fănuș Neagu! Ce de comentarii...

E o continuă consumare de energie, o flăcără arzînd... Cu o carte, mai adormi în pat, la cinema și se mai închid ochii, chiar dacă pe plînză se fandosește Sofia Loren, dar fotbalul nu-ți lasă spiritul să lîncezească și te ține într-o completă stare de trezie. Ce facem noi însă hipotensivi cîci acum, pe data Je noud, se termină campionatul? Mai e „barajul”, mai sînt niște meciuri la televiziune și apoi vacanța. Amin-tiri. Dar trece și asta. La sfîrșitul lui iulie începem antrenamentele și în toamnă nu te las doctore, te vîd că ești cam palid. Ia să-ți lei tensiunea. Ai nevoie de fotbal, te asigur...

Radulescu

O partidă care a reliefat numeroasele curențe ale

Ne-a fost dat să trăim ieri momente de amară decepție. Chemată la o nouă „examinare”, în cadrul planului general de pregătire pentru preliminariile campionatului mondial, echipa reprezentativă — destul de diferită față de aceea de anul trecut și cuprinzînd și citeva elemente asupra cărora a existat unanimitate înainte de partidă — s-a comportat sub orice critică, la un nivel la care cu greu și-ar fi putut închipui cineva că se poate coborî și pentru care nu poate fi invocată nici o scuză sau circumstanță atenuantă. Nici măcar aceea că partidă cu Olanda a fost perfectată și programată înainte de ultima etapă a campionatului. În treacăt fie spus, olandezii au susținut această întîlnire DUPĂ terminarea campionatului și totuși au jucat așa cum au văzut cei aproape 20.000 de spectatori și sutele de mii de telespectatori, cu o vigoare și o poftă de joc care au constituit o usturătoare lecție pentru jucătorii noștri.

Nu știm dacă și în ce măsură au simțit ei — ca și antrenorii lor — acest lucru, dar pentru noi a fost clar că asistăm la o partidă penibilă, care oglindește cu fidelitate crudă nenumăratele curențe ale fotbalului nostru. Urmărind meciul de ieri, am avut permanent imaginea jocului practicat de echipele noastre în campionat, a fotbalului așa cum l-au învățat și obișnuiesc să-l joace fotbalistii noștri la echipele lor. În plus, cu comportarea de ieri au reușit să compromită și ideea antrenamentelor comune dinaintea partidelor internaționale, pentru că randamentul a atins cote chiar sub cele obișnuite la meciurile cluburilor lor!

Despre acest meci, în care reprezentativa noastră a lăsat impresia unui sparing-partener venit la odihnă pe litoral, iar a ceea ce oaspeților că este gazdă... se pot spune multe lucruri. Ne vom rezuma la citeva observații mai importante, pornite de la faptele cele mai caracteristice.

Ceea ce a impresionat în modul cel mai neplăcut a fost lipsa de vigoare, de ambiție, de răspundere a jucătorilor noștri față de culorile pe care le reprezentau, față de masele de iubitori ai fotbalului care așteaptă de ani de zile o înviorare a fotbalului nostru, o comportare cit de cit onorabilă în întîlnirile internaționale. În locul unor jucă-

tori însuflețiți de dorința de a răspunde scopului meciului și obiectivelor viitoare, ambițioși — unii — să confirme încrederea acordată, alții să-și dovedească maturitatea, valoarea și selecționarea, am văzut fotbalisti fără aspirații, care s-au lăsat dominați la multe capitole de un adversar neîntimidat și neșinjenit de faptul că juca în deplasare și care ca mod de a aborda jocul și de a lupta n-a fost departe de comportarea celor care au evoluat la Zürich, acum un an...

În ciuda faptului că lotul a fost supus unui program de pregătire alcătuit cu migală, în ciuda antrenamentelor comune efectuate cu sau fără partener, echipa s-a prezentat fără echilibru, fără o idee clară de joc, comițînd erori din cele mai elementare, tehnice și tactice. Joc lent, nenumărate pase înapoi, laterale, cu cîștig infim de teren, greșeli — uneori grosolane — de execuție, pase moi, ușor interceptabile pentru adversarii iuți și bătaioși ca cei olandezi, nici o pasă directă, întotdeauna pase cu preluare și conducere (cu o regularitate înnebunitoare), total contraindicate în compania unor adversari care nu te lasă nici

un moment liber, o concentrare inexplicabilă a acțiunilor, mai ales pe sus, pe centrul terenului, tocmai pe unde olandezii se vedeau de netrecut, lipsa demarcarilor și a dublării, a sprîjinirii jucătorului cu mingea — iată, pe scurt, un bilanț îngrijorător care constituie un vot de blam pentru jucători, antrenorii lotului și antrenorii echipelor și care face ca rezultatul de egalitate cu care s-a încheiat partida să fie foarte binevoitor cu noi. Un bilanț care ridică pe bună dreptate întrebarea: cum au fost pregătiți jucătorii noștri, cum au folosit ei antrenamentele comune și dacă ceea ce au arătat ieri este tot ceea ce pot?

În concluzie, un joc total nesatisfăcător, în care nu am putut remarca nici un jucător, poate cu excepția lui Coman. În rest, de la fundașul dreapta pînă la extrema stîngă toți au decepționat. Problema echipei naționale rămîne pe mai departe critică.

În ceea ce privește pe oaspeții, ei au arătat un fotbal modern, bazat pe o organizare foarte bună, pe mișcare permanentă, cu sau fără minge, pe ajutor reciproc între jucătorii aceluiași compartiment sau din linii diferite, pe acțiuni executate rap-

venit în atac, a șutat din apropiere, Eykenbroek, dor Coman respinge balonul

Foto: S. BRAȘOVEANU

DEZBATERE PUBLICĂ ASUPRA PROIECTULUI NOULUI REGULAMENT DE TRANSFERĂRI

(urmăre din pag. 3)

ție de fotbal numai după 2 ani de la depunerea actelor, pot să-și ceară transferarea tot în perioada prevăzută de art. 1 dacă depun o declarație în acest sens. Această declarație este valabilă numai dacă are consimțămîntul scris al secției (clubului) pentru care se cere transferarea.

Jucătorii aparținînd secțiilor de fotbal din Divizia C sau celor din categoriile competiționale inferioare, aflați în aceeași situație, primesc dreptul de joc pentru noua secție de fotbal după un an competițional.

În intervalul respectiv (2 ani competiționali pentru jucătorii din secțiile divizionare A și B și un an competițional pentru celelalte secții) aceștia pot fi folosiți la jocuri amicale interne și internaționale.

Acordul scris al secției de proveniență depus după expirarea perioadei de transferări nu se ia în considerare.

Art. 10. — Secțiile (cluburile) de fotbal cu echipe în Divizia națională A pot obține — într-un an competițional — transferarea cu drept de joc a unui număr de maximum 3 jucători proveniți din secții de categorii inferioare, chiar fără acordul scris al asociațiilor (cluburilor) respective, dar în toate aceste cazuri este necesar consimțămîntul scris al jucătorului.

Secțiile (cluburile) de fotbal din Divizia națională A pot beneficia de această dispoziție numai în cazul cînd prin transferarea celor în cauză nu se depășește numărul de 30 de jucători admis pentru

fiecare echipă divizionară A și numai dacă transferarea a fost cerută în termenul prevăzută de art. 1.

În condițiile aliniatei de mai sus, într-un an competițional de la o echipă de categorie inferioară nu poate fi transferat decît un singur jucător.

Secțiile (cluburile) de fotbal, cărora li s-a admis transferarea de jucători în condițiile prezentului articol, sînt obligate ca în termen de una lună să doteze secțiile de la care provin acești jucători, cu un echipament nou constînd din: ghete, jambiere, chiloți, tricouri și trenin-guri pentru un număr de 15 jucători. În cazul cînd acești jucători provin din secțiile divizionare B și C, echipele din Divizia națională A sînt obligate ca într-un termen stabilit între cele două secții de fotbal să susțină pe cheltuielile lor și cu formația lor de campionat, un joc amical cu echipele respective, pe terenul acestora. Nerespectarea acestor obligații atrage suspendarea dreptului de joc al jucătorilor transferați fără acordul secției (clubului) din care au făcut parte.

Art. 11. — Jucătorii absolvenți ai institutelor de învățămînt superior, precum și ai școlilor tehnice de specialitate, repartizați în producție în localitățile din care au plecat pentru efectuarea studiilor, se pot transfera în perioada prevăzută la art. 6 și fără acordul secțiilor pentru care sînt legitimați, dacă se reîntorc la secțiile lor de proveniență.

Tuturor celorlalți absolvenți li se aplică prevederile generale de transferare.

Art. 12. — Jucătorii chemați să-și îndeplinească serviciul militar, cu excepția celor proveniți din secțiile cu echipe în

Divizia națională A și Divizia B, în termenul prevăzută de art. 6, își pot cere transferarea cu drept de joc imediat pentru una din secțiile de fotbal din localitate unde își fac stagiul și fără acordul scris al secției de fotbal din care provin.

Transferarea acestor jucători încetează odată cu terminarea stagiului militar, cînd pe baza datelor consemnate în livretul militar mutația se face în carnetul de legitimare și în fișa individuală de către comisia competentă, la cererea jucătorilor care revin de drept la secția pentru care erau legitimați.

Jucătorii reveniți la secțiile lor în condițiile de mai sus pot fi transferați pentru orice altă secție de fotbal dacă prezintă acordul scris al secțiilor pentru care sînt legitimați.

Art. 13. — Jucătorii — cu excepția celor care fac parte din echipe din Divizia națională A și din Divizia B — care au reușit la concursurile de admitere pentru cursurile de zi ale institutelor de învățămînt superior din alte localități decît cele în care activează secția lor, își pot cere transferarea fără acordul scris al acestora, la secții din localitatea în care își fac studiile.

Jucătorii care își întrerup studiile universitare revin de drept la secțiile de proveniență dacă au fost transferați fără acordul scris al acestora.

Soluțiunea VI SOLUȚIUNEA CERERILOR DE TRANSFERARE

Art. 14. — Cererile de transferare vor fi soluționate de către:

● Comisia centrală de competiții, legitimări și transferări:

— pentru jucătorii care se transferă la și de la secțiile (cluburile) cu echipe în Divizia națională A sau în diviziile B și C, chiar dacă sînt din același județ;

— pentru jucătorii care se transferă dintr-un județ în altul.

● Comisiile județene de fotbal:

— pentru jucătorii care se transferă în cadrul aceluiași județ, cu excepția cazurilor date în competența comisiei centrale de competiții, legitimări și transferări prin aliniatul 1.

Secțiunea VII DISPOZIȚII FINALE

Art. 15. — Jucătorii care la data cererii de transferare la secții de fotbal din alte localități nu au împlinit vîrsta de 18 ani, trebuie să prezinte pe lingă actele cerute de art. 2 și 3 și consimțămîntul scris al părinților.

Art. 16. — În cazul cînd secțiile (cluburile) nu-și dau acordul pentru transferarea jucătorilor solicitați de alte secții de fotbal, acestea vor motiva respingerea cererii de transferare.

Art. 17. — Este interzisă transferarea jucătorilor din orice categorie competițională la echipele care mai au de jucat ultimele șase etape de campionat.

Art. 18. — Prezentul regulament va intra în vigoare la data de 15 iunie 1968. La această dată își încetează aplicarea toate normele și dispozițiile anterioare privind transferarea jucătorilor de fotbal.

verit
Buc
cu c
pung
tabă
să t
l-am
asup
rești,
pent

Op
nabi
tiv (f
fost
de c
tește
sube

Or
trăie
de
Pe
șans
și co
Re
aces
poat
De
na c
te n
Ploe
„N
nam
orici

PRODUS O NOUĂ DECEPTIE

balului nostru

riat, excelent pregătite și desfășurate în adincime. atat însă, mai cu seamă pauză ocazii cu care — formate — ar fi putut ciș- două meciuri, nu unul. O bună impresie au făcut ul Van Beveren, fundașul Eykenbroek, fundașul Romeyn, mijlocasul Jan- atacantul central Van der n. itrajul prestat de „trio“-ul atent, corect, cu decizii te.

Petre GAȚU

FORMAȚIILE :

ROMANIA (antrenor: An- gelo Niculescu): Coman — Ivănescu, Barbu, Hălmă- geanu, Deleanu — Dobrin, Dinu (min. 62 Ghergheli) — Grozea, Dumitriu II, Du- mitrache (min. 46 Ion Iones- cu), Haidu.

OLANDA (antrenor: Georg Kessler): Van Beveren — Romeyn, Israel, Eykenbroek, Warnas — Veenstra, Jansen — Klynjan (min. 62 Pähl- platz), Van der Kuylen, Hanegem, Rensenbrink.

MECIUL Nr. 208

ROMANIA — OLANDA 0-0. Stadio- nul Republicii: 20 000 spectatori; te- ren uscat, dar ușor denivelat, devin- duneori mingea din traiectorie; timp înso- rit; arbitrajul atent al brigăzii turce, avind la centru pe Nejat Se- ner, ajutat la tușă de Sedat Oselciuk și Iiamza Ozdak.

AMBIANȚA. — La începutul meciu- lui favorabilă echipei noastre, cu speranțe că jocul acestuia, de la in- ceput deficitar, se va îndrepta pe parcurs. Așteptările au fost zadarnice căci echipa noastră a slăbit și mai mult, ceea ce a produs dezaprobările vehemente ale publicului.

PRIMA REPRIZĂ. — Jucătorii noș- tri nu au știut să-și impună jocul. După 30 de minute în care s-a pă- rut că s-ar putea realiza ceva în acest meci, finalul reprizei a fost foarte slab. Iată momentele mai im- portante:

— 4' fundașul olandez Romeyn su- tează în bara porții lui Coman
— 9' șut periculos al lui Van der Kuylen
— 18' combinație reușită Dumit- triu II — Dumitrache, nefructificată
— 25' Grozea ratează de la 3 m
— 27' Ocazie bună a lui Dumitra- che, dar cade când trebuie să su- teze

— 31' șut periculos al lui Hane- gem
— Din min. 33 pînă la finele re- prizei, patru șuturi periculoase ale olandezilor.

A DOUA REPRIZĂ. — Olandezii au constatat slăbiciunea echipei ro- mâne, prind curaj și devin mult mai viguroși în atac. Ei reușesc o serie de combinații care se încheie cu șuturi. Forma bună a lui Coman și din nou două „bare“ ale olande- zilor, ocrutesc poarta echipei noastre.

— 51' Mare ocazie de gol olandeză, într-o combinație care face K.O. apărarea noastră, dar Klynjan lovește mingea defectuos

— 55' Același Klynjan trimite mingea în bară
— 59' Coman salvează o situație foarte grea

— 70' O nouă „bară“ a lui Klynjan
— 75' Mari ocazii de gol ratate de olandezi

— 76' Dumitriu II într-o poziție ex- celentă de a înscrie își dă mingea prea înainte și portarul Van Beveren prinde...

— 83' O nouă mare ocazie de gol românească. Mingea ricoșează din piciorul lui Dumitriu II în bara porții adversarilor...

Și meciul se încheie cu un re- de egalitate.

Nu m-a mulțumit deloc jocul de ieri.

Am văzut un fotbal submedio- cru, cele câteva realizări mai bune, „floare rară“ pe o cîmpie stearpă, fiind, din păcate, datorate aproape exclusiv oaspeților. La echipa noastră am constatat o moleșeală pe care nu mi-o pot explica decât sau prin faptul că jucătorii n-au știut să depășească emo- niile partidei sau prin ceea ce se cheamă deo- bicei „saturație“ de fotbal. Dacă emoționalitatea ar fi explicabilă la un Dumitrache sau Dinu, nu înțeleg cum să-mi explic jocul lui Dumitriu, care la club e atît de dezinvolt! În orice caz, Niki trebuie să joace în continuare în na- țională, pentru a intra mai bine în atmosfera echipei reprezentative.

În legătură cu atacul nostru, o remarcă: am jucat aproape fără extreme. Or, echipele care au extreme cu viteză, cu forță de pătrundere, au — implicit — un joc dinamic și forță de atac. O extremă bună trage echipa după ea! Ce exemplu mai bun decât Best și Aston de la Manchester!... Or, ieri, după pauză, Ghergheli a trebuit să joace și mijlocas și aripă dreapta!

Și acum, mijlocasii. Au fost prea lenți. Ti- nărul Dinu ar trebui să joace așa cum îi șade lui bine și cum s-a consacrat, adică tinerește, nu să înceapă și el cu artificii, care n-au făcut decât să frineze...

CONSTANTIN COMENTEAZĂ

Nu puteam ciștiga

Nu înțeleg nici ce s-a întimplat psihologic cu echipa noastră. Altă dată, acasă, abordam întîlnirile cu mai multă forță de joc, ne do- minam în general adversarul, chiar dacă nu ciștigam, cum a fost cazul partidei din preli- minariile olimpice cu echipa R.D.G. De data asta, contra Olandei, „tricolorii“ noștri au ju- cat parcă erau la un antrenament.

Apărării nu i-aș putea face prea multe re- proșuri, dar nu mult a lipsit să primim go- luri, din cauză că fundașii nu s-au dublat. Ivănescu și Deleanu au jucat prea mult pe margine. Întreaga noastră linie de fund a gre- șit prin lipsă de colaborare, prin plasamentul la distanțe mari unul de altul.

În fine, o observație cu caracter mai general. Constituția fizică a jucătorilor noștri, în spe- cial a atacanților, nu corespunde cerințelor jocului modern. Fundașii oaspeți ne-au domi- nat net iar noi, în loc să jucăm cu combinații multiple, pe jos, am continuat să aruncăm mingi înalte în fața careului, unde Israel și Eykenbroek erau imbatabili. Doar de două- trei ori am încercat combinații și atunci s-au realizat faze periculoase.

Și acum, despre oaspeți. Eu cunosc team fot- balul lor, pentru că am jucat de două ori în Olanda. Știam că joacă în forță, cu mingi lungi. Constat acum că au progresat foarte mult, au prestat ieri un joc combinativ, au pasat bine, au efectuat schimbări de direcție bine inspirate. În orice caz, mișcarea lor în teren a fost mult mai bună decât la noi.

Așa cum au stat lucrurile, nu puteam ciștiga acest meci, pentru că — efectiv — n-am avut ocazii de gol.

PĂRERILE OLANDEZILOR ȘI A ARBITRULUI

GEORG KESSLER: „Firește, sint mulțumit de rezultat și de jocul echipei mele, cu toate că mi-au lipsit din echipă Paul de Cruyff și Swart. Punctul negativ, imprecizia atacanților noștri care n-au putut fructifica numeroa- sele ocazii avute. Mă refer la Klynjan, Van der Kuylen și Pählplatz, dar și la fundașul Israel care s-a aflat și el în re- petate rinduri în poziții excele- lente de șut.

Cît despre echipa României, combină uneori destul de bine, dar de ce joacă atît de lent? Azi, fotbalul se joacă cu viteza rachetei. Nu trăim oare în seco- lul vitezei?”

JANSEN: „Au fost momente cînd, aici, pe stadionul dv., m-am simțit ca acasă datorită aplau- zelor spectatorilor români și încurajărilor venite din partea pușinilor olandezi prezenți la

meci. La dv. echipa națională nu este încurajată? La noi spec- tatorii nu știu ce să mai facă pentru a-i intimida pe adversari și a ne electriza pe noi. Și ce mare importanță are publicul cînd joci acasă!”

VAN DER KUYLEN: „Nicio- dată nu am ratat atît de mult ca azi. Și din cauza asta sint nemulțumit de rezultat.”

NEJAT SENER (arbitrul me- ciului): „Personal, meciul nu m-a satisfăcut și asta în primul rînd datorită echipei României pe care am văzut-o jucînd mult mai bine în anii trecuți, atît la Istanbul cit și la Ankara. Să fi fost de vină soarele, căldura? Nu prea cred. Cauzele trebuie să le căutați dv., presa și antre- norii. Ceea ce pot să spun e că o echipă cu un atac mai decis putea să vă bată.”

INT FINAL ÎN A 50-a EDIȚIE A CAMPIONATULUI

din pag. 3)

ravană O.N.T. la majoritatea celor discutat mi-au răs- atul de ordine în ană este: „Vrem campionatul, cum Aluzia la victoria lui chiar la Bucu- desigur liniștitoare ri”.

ului de selecțio- lotul representa- brin, Coman) au de purtătorul lor itanul echipei pi- : „Nu vreau să lica Progresului și

Petrolului, dar cred că titlul va fi decis de comportarea compe- titorilor direcți la titlu: F. C. Argeș și Steaua. În ceea ce ne privește vrem să dovedim, mai ales în final, că nu întimplător am fost principalii animatori ai campionatului.”

Antrenorii piteștenilor ne-au spus că deși jucătorii s-au pre- gătit fnaintea etapei decisive împărțiți în trei, la Pitești, Bucu- rești și Constanța (selecționa- bili A în Capitală și cei de la tineret pe litoral), ei sint ani- mați de dorința de a sărbători cei 15 ani de existență a clubu- lui lor (6 august) cu o perfor- manță bună. (p. sl.).

„Meciul meciurilor”

a poalele Timpei voare acest final se analizează e argumente pro calcule.

r? Victoria în meciurilor“ nu lecîț stegarilor!... eștia în săptămî- inalei? Amănun- antrenorul Silviu

1. Facem antre- nuite dinaintea sa cum îl socotim

și pe cel de la Tg. Mureș, deși are o importanță atît de mare. Pot să vă spun că se muncește serios. Toți vrem ca Brașovul să rămînă în Divizia A. Ne-o cere tradiția, ne-o cere orașul, ne-o cere publicul. Și, vorbind despre public, vreau să mă opresc puțin. Ultimele două luni au fost, pot zice, perioada cea mai grea din viața mea. M-am simțit tare singur. Mi-au lip- sit acești băieți pe care, atunci cînd nu i-am avut în jurul meu, m-au convins din nou cit de mult îi iubesc. Nu pot spune,

totuși, că această perioadă nu mi-a folosit. Mi-am dat seama că nu prea primeam în jurul meu. Am primit în acest timp 403 scrisori din toate colțurile țării. Primele îmi reproșau că mi-am părăsit echipa la mijloc de campionat și într-o situa- ție grea. Altele erau de la... medici și de la diverse... sana- torii care se ofereau să mă facă sănătos, pentru că se anunțase

O „săptămînă a patimilor”

E lesne de ghicit (și, mai ales, de explicat...) agitația care a cuprins tabăra Progresului în aceste zile dinaintea ultimului asalt pentru salvarea echipei de la baraj.

Toate ultimele eforturi sint îndreptate spre o pregătire fizică și psihică optimă pentru obți- nerea victoriei în partida cu F.C. Argeș.

— Pentru că — ne spunea antrenorul G. Drăgușin (care — prelînd echipa în împrejurări dificile — a făcut totuși tot ce se putea cu un lot, să recu- noaștem, modest) — oricum noi trebuie să ciștigăm dumi- nică.”

— Dar veți ciștiga?
— Eu cred că da. În orice caz, totul va fi lămurit într-o jumătate de oră din joc.

că sint... bolnav. Apoi, cînd pre- sa a arătat adevăratele cauze, au început să vină scrisori de îmbărbătare. Nu mi-am putut in- chipui că poate exista o astfel de adevăr.

Mă opresc pe stradă oameni pe care nu-i cunosc, mă întrebăb de echipă, dacă cred că vom scăpa de baraj. Pentru aceștia toți, merită să te zbați și să te bați în vederea reușitei.”

Cu un asemenea crez vor pleca brașovenii spre Tg. Mureș. Și nu numai fotbalisții ci — după cum s-a anunțat — și ci- teva sute de suporteri. (m.t.).

Cum însă, aceste câteva cu- vinte rostite de Drăgușin au constituit o... derogare de la... non-comentarea meciului de du- minică (toți sint taciturni) n-am reușit să aflăm care va fi această jumătate de oră și a trebuit să ne mulțumim cu a- mănuntul că echipa a făcut o serioasă verificare duminică la Ploiești, unde în ciuda scorului (2-4) a prestat un joc bun, dar că antrenorul este oarecum îngrijorat de accidentarea lui Pe- teanu și V. Popescu. De aceea încă nu s-a fixat asupra for- mației definitive, aceea care va monopoliza felicitările în caz de victorie sau va purta povara nereușitei — dar își va rezer- va dreptul de a realiza în cupă ceea ce nu a izbutit în campionat... (p.g.).

„Ne jucăm ultima carte”

La ora actuală, lumea spor- tivă din Tg. Mureș trăiește zile de intensă emoție. Pretutindeni flutură aceeași întrebare: „Sca- pă duminică A.S.A.?” dar și complementul ei firesc: „Sau ne îngrijim de concediu ca să în- soțim echipa la baraj, la Bucu- rești ori Timișoara?”

...În acest timp, însă, antre- norul T. Bone și trupa sa își vîd liniștit de antrenamente. Liniștit este un fel de a spune, pentru că numai el știe cite „oare albe” poate avea o săptămînă. Bone însă, își păstrează calmul și rea- lismul.

— Grea situație, „Tibi”...
— Într-adevăr. Dar vom miza totul pe ultima noastră carte. Trebuie să ciștigăm neapărat și sint convins că vom reuși. Vrem să încheiem campionatul cu o victorie, indiferent de ce

va face Progresul, indiferent dacă vom merge sau nu la ba- raj. Ne-am pregătit cu toată se- riozitatea, am susținut în a- cest interval de întrerupere jocuri de antrenament și jucăto- rii sint într-o stare psihică bună pentru a dovedi că totuși își au locul în Divizia A. Sper că fundașul central Sirbu (acciden- tat într-un joc de verificare) va fi apt de joc duminică. Sper că de data aceasta echipa se va bucura de încurajările tuturor spectatorilor mureșeni. De aceea așteptăm cu încredere meciul. Nu sper însă, în prezența, mă- car în tribune, a lui Pavlovici despre care „gurile nu chiar atît de rele” susțin că ar fi plecat de cîteva zile cu un bileț în cir- cuit, pe ruta Craiova-Pitești-București-Constanța... (gh. n.).

JOCURILE FINALE

Rapid București — „U” Craiova (2-4)
A.S.A. TG. MUREȘ — ST. ROȘU BRAȘOV (0-1)
Dinamo Bacău — Farul Constanța (0-4)
U.T. Arad — Jiul Petroșeni (1-2)
PETROLUL PLOIEȘTI—STEAUA BUCUREȘTI (1-2)
„U”. CLUJ — DINAMO BUC. (4-2).
PROGRESUL BUC. — F.C. ARGEȘ PITEȘTI (1-3)
În ce privește meciurile din București, acestea vor avea loc duminică (împreună cu celelalte partide) la aceeași oră (17.30), dar pe terenuri diferite: Rapid — „U” Craiova în Giulești, Progresul — F.C. Argeș pe Sta- dionul Republicii.

SERIA I

Metrom Braşov — Electronica Obor Bucureşti 1-1 (0-0), Politehnica Galaţi — Ceahlăul P. Neamţ 6-0 (2-0), Metalul Bucureşti — Politehnica Iaşi 3-1 (2-0), C.F.R. Paşcani — Poliana Cimpina 1-0 (0-0), Portul Constanţa — Chimia Rm. Vilcea 2-1 (0-0), Politehnica Bucureşti — Flacăra Moreni 4-0 (2-0), Victoria Roman — Chimia Suceava 2-1 (1-0).

1. POLITEHNICA IAŞI	26 14 4 8 37-24 32
2. Politehnica Galaţi	26 12 6 8 43-28 30
3. Electronica Obor	26 11 8 7 52-38 30
4. Metalul	26 11 6 9 30-24 28
5. Ceahlăul	26 13 2 11 30-32 28
6. Portul	26 12 3 11 32-33 27
7. Politehnica Bucureşti	26 10 6 10 35-26 26
8. Flacăra	26 10 5 11 30-33 25
9. C.F.R.	26 11 3 12 33-46 25
10. Chimia Suceava	26 9 6 11 27-27 24
11. Metrom	26 8 8 10 29-33 24
12. Poliana	26 11 2 13 23-31 24
13. Chimia Rm. Vilcea	26 8 6 12 27-36 22
14. Victoria	26 8 3 15 24-39 19

SERIA A II-A

Industria Sirmei C. Turzii — Politehnica Timişoara 2-0 (1-0), Minerul Baia Mare — A. S. Cugir 2-1 (0-1), C.S.M. Reşiţa — C.S.M. Sibiu 2-2 (0-1), C.F.R. Timişoara — Olimpia Oradea 4-1 (1-0), C.F.R. Arad — Gaz metan Mediaş 5-1 (0-0), Metalul Hunedoara — Vagonul Arad 2-0 (1-0), Crişul Oradea — C.F.R. Cluj 2-2 (1-1).

1. VAGONUL ARAD	26 15 7 4 43-22 37
2. Crişul	26 12 7 7 32-26 31
3. C.F.R. Timişoara	26 11 5 10 38-29 27
4. Minerul B. M.	26 11 5 10 30-24 27
5. C.F.R. Cluj	26 11 3 12 46-37 25
6. Politehnica Timişoara	26 10 5 11 48-43 25
7. C.F.R. Arad	26 11 3 12 35-31 25
8. Metalul	26 10 5 11 24-23 25
9. C.S.M. Sibiu	26 9 7 10 31-34 25
10. Ind. Sirmei C.T.	26 9 6 11 31-34 24
11. Olimpia	26 11 2 13 27-37 24
12. C.S.M. Reşiţa	26 9 5 12 33-34 23
13. Gaz metan	26 9 5 12 27-42 23
14. A. S. Cugir	26 10 3 13 21-40 23

PUNCT FINAL ÎN DIVIZIILE B ŞI C

14 minute în baraj!

Metrom Braşov — Electronica Obor 1-1 (0-0)

AU MARCAT: Bălăianu (autogol în min. 50) pentru Electronica, respectiv Păscău (min. 69).

METROM: Pozna (min. 46: Papuc II) — Peazeş, Bălăianu, Ochea, Bădişoiu — Lazarovici, Gabor (min. 55: Ferencz) — Selimeşi III, Pascău, Aesch, Sima.

ELECTRONICA: Bunica — Petrică, Szekely, Şerban, Ionescu — Anghel, Ciuleanu, Dobrescu — Udreaică, Ion Ştefan, Ion Constantin.

A arbitrat foarte bine Nicolae Răinea (Birlad).

Cochetul stadion Metrom din Braşov a găzduit duminică una din partidele de mare importanţă pentru prima serie din Divizia B; Electronica Obor, puternic talonată de Politehnica Galaţi, trebuia să câştige neapărat pentru a-şi menţine avantajul de un punct, suficient pentru a fi prezentă în barajul pentru Divizia A. Până la urmă, jocul s-a terminat la egalitate, zădărnici încercările bucureştenilor, mai ales că studenţii din oraşul de pe malul Dunării câştigaseră cu exact diferenţa de goluri necesară pentru ocuparea locului II.

Cu toate că era, deci, decisiv, meciul de la Braşov nu a purtat amprenta partidelor cu miză. S-ar putea aduce, totuşi, ca argument în favoarea mizei, numărul mare de greşeli făcute de ambele formaţii datorită tracului. Impresia noastră este însă că aceste greşeli îşi au originea în lipsa de pregătire a atacanţilor. Din această cauză, probabil, numărul baloanelor expediate pe spaţiul porţii a fost foarte mic şi din poziţii excelente, cele două linii de atac au suferit... ca la rugby! Se părea că partida se va încheia cu un scor alb, dar min. 50 aduce lovitura de teatru: BĂLĂIANU, care nu a mai jucat de aproape un an, dovedind încă lipsă de acomodare cu terenul, înscrie în propria poartă, dînd speranţe bucureştenilor. Numai că prezenţa lor în baraj a durat numai... 14 minute, pînă cînd PASCAL (Metrom) egalează cu un şut care a mers din bară în gol.

M. TUDORAN

În ceasul al 12-lea, pe locul 12

C.S.M. Reşiţa — C.S.M. Sibiu 2-2 (0-1)

AU ÎNSCRIS: Schwartz (min. 17 şi 46), Varga (min. 81), Arnoski (min. 88).
C.S.M. REŞIŢA: Buday — Spălăţelu, Oşan, Pirvan, Nicolescu, Kafka, (min. 60: Varga), Patraşcu, Rednic, Arnoski, Fuskas, Copăceanu.
C.S.M. SIBIU: Coman — Zaharia, David, Flechiş, Rătscher, Nuau, Mutlu, Schwartz (min. 67: Lazăr), Mihai, Laufecag, Kiss.
A arbitrat excelent G. Popovici (Bucureşti).

Pînă în min. 88 C.S.M. Reşiţa se putea considera participantă la barajul pentru B. O învîlmăşală la poarta echipei din Sibiu — ultima zvîcnire — un picior „însiprat”, un culoar liber şi golul mult aşteptat aduce egalarea. Şi, fireşte, menţinerea pe mai departe a echipei în divizia secundă.

Partida a început în nota de dominare a gazdelor şi primele 15 minute le aparţin în întregime. Se ratează în situaţii clare, iar Kafka îşi „permite” chiar şi o „bară” (min. 9). În min. 17, surpriză: o pasă în adîncime peste apărarea reşiteană, o ezitare a fundaşilor, o cursă scurtă a lui SCHWARTZ, un şut puternic şi scorul este 1-0 pentru C.S.M. Sibiu. Cu toate eforturile depuse de gazde, rezultatul nu se mai modifică pînă la pauză.

Primul minut din repriza a doua. O cursă Kiss, un şut SCHWARTZ, scor 2-0. Din acest moment reşitenii se dezlănţuie şi jocul are un singur sens, poarta sibienilor. Aceştia îşi mai creează doar o singură situaţie favorabilă (contraatac min. 62), dar Schwartz nu reuşeşte s-o fructifice şi în urma ciocnirii cu portarul Buday, părăseşte terenul fiind accidentat. C.S.M. Reşiţa, în schimb, atacă în continuare.

Şi vin acele ultime zece minute. Zece minute în care apărarea echipei din Sibiu este silită să cedeze de două ori la golurile înscrise de VARGA şi ARNOSKI.

Şi astfel, în ceasul al 12-lea, C.S.M. Reşiţa se „agaţă” de colacul salvator: locul 12.

DINU COSTESCU
correspondent

AU PROMOVAT

În Divizia A: POLITEHNICA — Iaşi; VAGONUL — Arad
În Divizia B: OTELUL — Galaţi; DUNĂREA — Giurgiu;
ELECTROPUTERE — Craiova; MEDICINA — Cluj
VOR PARTICIPA LA BARAJ
Pentru Divizia A: POLITEHNICA — Galaţi; CRIŞUL — Oradea
Pentru Divizia B: GLORIA — Birlad; PROGRESUL — Brăila;
METALUL — Tr. Severin; CHIMICA — Tirnăveni

ÎN ȚINUTĂ DE GALĂ

Hotărîm să se reîntorcă acolo de unde... soarta (a se citi: propriile slăbiciuni) îi alungase acum un an. 11 octombrie, în fericita lor formulă 1-4-3-3, s-au prezentat la „vama” din Buzău în ținută de gală, cum li stă bine unui lider, refuzînd dezinvolţ să se acomodeze jocului gazdelor, dar subordonînd tactica acestora propriilor principii. Ca atare, încă din start, Oţelul s-a rînduit pe mijloc unde excelentul Broşticiu (cel mai bun din 22) cristaliza intenţii şi manevra cele trei linii alergînd gîndit pe tot terenul şi a explodat subtil pe extremă prin vitalitatea rafinată a micuţului Alodae. Dar imediat Oţelul s-a arcut frumos şi în apărare rezolvînd cu calm englezesc zece minute de „furie”, buzoiană. După marile „flori” al minutului 13 (1) liderul a ținut să dovedească tribunelor că are orgoliu şi crede în succes. Şi poate dacă Obreja şi Ogeşcu ar fi fost mai spontani şi dacă Perianu s-ar fi concentrat mai mult sau dacă portarul buzoian Radu nu ar fi intervenit de trei ori în mod miraculos, gălătenii puteau părăsi Divizia C cu o victorie. Oricum, remiza lor este valoroasă, căci „Soimii”, dorînd aplauze la sfîrşit de stagione, au trecut cu vervă dar fără luciditate peste linia de centru, forţînd victoria. Zbuciumul tinerei formaţii gazdă, înţepinat de talentul lui Creţu şi Stoicescu, avea însă să se izbească de o fortăreaţă cu creneluri şi permanenţă gardă de schimb, unde Florea şi Coman, (ca în „zilele” lor mari, din prima divizie a fărîi), Boteru (salvatorul din min. 33), Secăşeanu (navetistul dintre cele două careuri), Luban şi Cernega (oamenii de sacrificiu) au transpus căldura din gîndul lor comun în arterele jocului, topînd îndrăzneala şi ameninţările adversarului. În min. 71 bravul Radu cedase, dar hazardul şi prelatea gălăţenilor au evitat golul. Atunci se rata victoria dar, tot atunci, Oţelul obţinea promovarea căci atîcînd se apăra şi-şi demonstra virtuţile de divizionară B.

MIRCEA IONESCU
correspondent

Soimii Buzău — Oţelul Galaţi 0-0.

SOIMII: Radu — Zdrenghea, Dragu, Moc. Mitu — Cernega, Coman — Creţu, Preda, Antal, Bacşa (min. 82: Stoicescu).

OTELUL: Florea — Boteru, Cernega, Secăşeanu, Luban — Ogeşcu, Cernega, Broşticiu — Perianu, Obreja, Perianu (min. 74: Stoicescu).

A arbitrat foarte bine: N. Mihalăscu (Bucureşti).

SUFERINŢĂ FĂRĂ MASCĂ

La Tr. Măgurele, Progresul Brăila îi era suficient un meci nul pentru a promova fără emoţii în Divizia B. Condusă în minutul 26 cu 1-0 (marcase NEDELCUŢA), egalează prin IANCU 10 minute mai tîrziu, dar în minutul 52 îşi vede iarăşi visurile frînte. ROATAMOALE îi mai administrează un gol, conştinţînd o superioritate generală a echipei sale. Meciul continua corect în încheierea sa frumoasă, iar arbitrajul lui Al. Pirvu (Buc.) se menţinea bun. Ceea ce s-a întîmplat însă în min. 85, avea să-i submineze prestigiul şi să arunce un val de îndolă peste destinele finale ale seriei. Sud din Divizia C. Pentru că în minutul 65, brăileanul Iancu, descolorîndu-se de un fundas advers, derulînd şi portarul, din careul mare, dîrîu-n unghi greu, a trimis totuşi puternic mingea în poartă. Dar, stupore. Nici mingea nu s-a oprit în plasă (zburînd ca o ghiulea prin franjurile ei) şi nici arbitrul nu a ţinut cu arădătorul terenului. Cu un gest vag, Al. Pirvu consemna o infracţiune în careu. Ofsaid (!) a motivat dînsul. Un ofsaid pe care noi nu l-am văzut şi pe care dînsul l-a sancţionat (prin invocare) abia după dezmălmîntul fazel. A urmat fireşte înghesuiul, confruntări cu tîsîerul Gheorghe Retezan care confirmă decizia, chiar o eliminare (Balaban) şi sfîrşitul. Sfîrşitul a 2.340 de minute încheiate unui singur crez, deocamdată ratat: revenirea în Divizia B. După meci, în vestiarele Progresului, 11 apleţi din Brăila ghemuţi de durere, umiliţi de soartă, îşi plîngeau deznădejdea. În corul lor tragic moinea joaca aceasta (arbitrată) cu mingea de fotbal.

...La Giurgiu, se chiuia de bucurie.

I. C.

Chimia Tr. Măgurele — Progresul Brăila 2-1 (1-1).

AU MARCAT: Nedelcuţ (min. 26) şi Roatamoale (min. 52) pentru Chimia, respectiv Iancu (min. 36).

CHIMIA: Chiriac — Nedelcuţ, Zăveru, Lipan, Chiriac — Roatamoale, Grecu — Dumitrescu (min. 65: Mărmăraş), Stăncă, Mărcan, Căpăra.

PROGRESUL: Radu — Răduţ, Căpăra, Tăpă, Căpăra — Balaban, Urmas (min. 61: Ionescu) — Turcu, Ciopina, Iancu, Stoian.

SPECTACOL LA CRAIOVA

Pasiunea craiovenilor pentru fotbal a fost confirmată încă o dată cu prilejul desfăşurării derbyului seriei Vest din categoria C, cînd peste 13.000 de spectatori au condus la victorie pe fotbalişti ce îi reprezentau pe constructorii de locomotive Diesel şi electrice. Exact acum patru ani, pe acelaşi stadion şi sub conducerea aceluiaşi antrenor, Nicolae Ojileanu, Craiova sărbătorea promovarea Ştiinţei în categoria A. Devenit tradiţional, un grup de pionieri au oferit frumoase buchete de flori jucătorilor celor două formaţii, ceea ce a creat o atmosferă de o sportivitate deosebită. În repriza întâia, dominarea gazdelor a fost evidentă dar ele nu au reuşit să concetizeze datorită forme excelente a apărării oaspeţilor care, cu calm şi precizie, a rezolvat totul. După pauză, oltinii par dezlănţuiţi şi inevitabil se produce. În min. 64, la o neînţelegere între Szekely şi Nanu, balonul se strecoară spre poartă şi LOVIN, atent, înscrie de la 2 m. Nu trec decît patru minute şi STĂNESCU încearcă un şut de la aproximativ 25 m care, surprinzîndu-l pe Nanu, se opreşte în plasă.

CORNEL IONESCU
correspondent

Electroputere Craiova — Chimia Făgăraş 2-0 (0-0).

AU MARCAT: Lovin (min. 64), Stănescu (min. 66).

ELECTROPUTERE: Spingher — N. Constantin, Popescu, Popa, Florescu — Stănescu, Bulfan — Stăncu, Pănescu, Lovin, Matei (min. 46: Resciuc).

CHIMIA: Nanu (min. 70: Suciu) — Armeanu, Szekely, Dumitrescu, Lăncă, Stoica, Niţu — Feher, Beantă, Filip, Drăgoi.

A arbitrat Aurel Bentu (Bucureşti), excelent.

SUPĂRARE ŞI EXTAZ

Jocul a avut o desfăşurare interesantă, cu spectaculoase modificări de scor, căpătînd o notă de duritate odată cu deschiderea scorului de către oaspeţii prin VEGH, în urma unui şut excelent executat din unghi. Peste cîteva minute însă, VEGH a fost făcut K.O. în urma unor un-oi-uri, expediate la pielea din apărării gazdelor, scoţîndu-l în acest fel din joc pînă la sfîrşitul partidei!

Permutările efectuate în echipa oaspeţilor, după accidentarea lui VEGH, nu au refăcut puterea de pătrundere a atacului de pînă atunci, scăzînd şi coeziunea între compartimente, fapt ce a dus la primirea celor trei goluri, două fiind — după părerea noastră — parabile. Paralela a doua a partidei a fost de un dramatism rar întîlnit. S-au înscris nu mai puţin de cinci goluri, s-au înregistrat două bare, zece lovituri de coş pentru gazde şi ratarea a trei ocazii mari de gol ce puteau schimba fizionomia partidei.

Nota durităţii a ieşit din nou în evidenţă şi în a doua repriza cînd Răcoiţă (Unirea) a lovit cu capul, cînd jocul era oprit, un atacant advers. În aceste faze, atît arbitrul de centru cît şi cei de linie nu au „vădău” nimic.

V. IORDACHE
correspondent

Unirea Dej — Chimia Tirnăveni 3-3 (0-1)

AU MARCAT: Mardan (min. 46, 64 şi 80) pentru Unirea Dej, respectiv VEGH (min. 35), Fazecaş (min. 48) şi Secheli (min. 63).

UNIREA: Negru — Silveşan, Răcoiţă, Gal, Covacin — Ciordăş, Bondi — Mardan, Frimu, (min. 76: V. Pop), Catană, I. Pop.

CHIMIA: Guneş — Zigler, Deac, Bondoc, Pantea — M. Pop, Fazecaş — Şaşcă (min. 69: Solomon), Naghi, VEGH, Secheli.

ARBITRU: Nicolae Lazăr (Petroşeni), inconstant în decizii.

CLASAMENTE

SERIA EST

1. OTELUL GALAŢI	26 15 5 6 39-16 35
2. Gloria Bd.	26 14 7 5 42-23 35
3. Ancora	26 13 4 9 41-32 30
4. Foresta	26 11 8 7 34-28 30
5. Medicina	26 11 6 9 38-26 28
6. Petrolul	26 10 8 8 32-27 28
7. Soimii	26 10 8 8 36-33 28
8. Textila	26 10 6 10 30-29 26
9. Gloria C.F.R.	25 11 4 10 31-26 26
10. Met. Buzău	26 9 8 9 30-25 26
11. Minobrad	25 11 4 10 28-33 26
12. Unirea	26 10 5 11 33-31 25
13. S.U.T.	26 6 4 16 28-57 16
14. Met. Rădăuţi	26 0 3 23 6-68 3

SERIA SUD

1. DUNAREA	26 15 5 6 42-23 35
2. Progresul	26 15 4 7 42-20 34
3. Metalul	26 14 5 7 46-23 33
4. Rapid Plopieni	26 14 4 8 42-31 32
5. S.N.O.	26 13 6 7 35-30 32
6. Chimia	26 10 7 9 34-31 27
7. Flacăra roşie	26 10 5 11 28-22 25
8. I.M.U.M.	26 9 7 10 27-27 25
9. Electrica	26 9 5 12 33-38 23
10. T.U.G.	26 7 9 10 28-34 23
11. Rapid C.F.	26 9 5 12 29-40 23
12. Stuful	26 10 2 14 23-34 22
13. Otul	26 5 7 14 26-40 17
14. Viitorul	26 5 3 19 20-56 13

REZULTATE

SERIA EST

S.U.T. Galaţi — Foresta Fălticeni 2-3 (0-1), Unirea Focşani — Metalul Buzău 1-1 (0-1), Petrolul Moineşti — Medicina Iaşi 1-0 (1-0), Textila Buhuşi — Ancora Galaţi 2-0 (0-1), Soimii Buzău — Oţelul Galaţi 0-0, Gloria Birlad — Metalul Rădăuţi 3-0. Meciul Gloria C.F.R. Galaţi — Minobrad Vatra Dornei nu s-a disputat.

SERIA SUD

T.U.G. Bucureşti — Stuful Tulcea 2-0 (1-0), Metalul Tîrgovişte — Flacăra roşie Bucureşti 2-0 (2-0), I.M.U. Medgidia — Rapid Plopieni 1-2 (0-1), S. N. Olteniţa — Electrica Constanţa 2-0 (0-0), Chimia Tr. Măgurele — Progresul Brăila 2-1 (1-1), Dunărea Giurgiu — Viitorul Fieni 4-0 (2-0), Rapid C.F. Bucureşti — Otul Sf. Gheorghe 2-0 (0-0).

SERIA VEST

Tractorul Braşov — Metalul Tr. Severin 0-1 (0-0), Electroputere Craiova — Chimia Făgăraş 2-0 (0-0), Progresul Corabia — Victoria Călan 2-0 (3-0), Minerul Lupeni — Minerul Anina 5-0 (4-0), Victoria Tg. Jiu — A.S.A. Sibiu 2-1 (0-1), Progresul Strehia — U. M. Timişoara 1-1 (1-0), C.F.R. Caransebeş — Mureşul Deva 2-0 (1-0).

SERIA NORD

Medicina Cluj — Minerul Bihor 2-1 (1-0), Unirea Dej — Chimia Tirnăveni 3-3 (0-1), Metalul Copşa Mică — Medicina Tg. Mureş 3-0 (neprezentare), Unio Satu Mare — Fălanja Sighişoara 8-0 (5-0), Minerul Baia Sprie — Soda Ocna Mureş 3-1 (1-1), Victoria Carei — Steaua roşie Salonta 3-0 (1-0), Metalul Aiud — Metalul Satu Mare 2-0 (1-0).

SERIA VEST

1. ELECTROPUTERE	26 16 3 7 45-21 35
2. Metalul	26 14 6 6 54-28 34
3. Chimia	26 13 5 8 49-33 31
4. Min. Anina	26 13 3 10 44-34 29
5. Min. Lupeni	26 12 5 9 48-39 29
6. U.M.T.	26 11 5 10 42-39 27
7. Vict. Călan	26 11 5 10 40-42 27
8. Tractorul	26 10 6 10 41-36 26
9. Mureşul	26 10 5 13 52-44 25
10. A.S.A.	26 8 10 41-29 24
11. Vict. Tg. Jiu	26 8 6 12 34-27 22
12. Prog. Strehia	26 8 4 14 32-57 20
13. Prog. Corabia	26 8 2 16 36-65 18
14. C.F.R.	26 6 5 15 40-68 17

SERIA NORD

1. MEDICINA CLUJ	26 12 7 7 51-23 31
2. Chimia	26 13 5 8 39-28 31
3. Victoria	26 13 3 9 46-41 31
4. Met. Aiud	26 14 1 11 44-42 29
5. Soda	26 12 3 11 34-40 27
6. Med. Tg. M.	26 11 4 11 50-40 26
7. Met. C. Mica	26 9 7 10 36-42 25
8. Unie	26 10 4 12 35-25 24
9. Unirea	26 11 2 13 39-34 24
10. Met. S. Mare	26 10 4 12 31-34 24
11. Fălanja	26 10 4 12 36-45 24
12. Steaua roşie	26 9 5 12 29-67 23
13. Min. B. Sprie	26 10 3 13 29-61 23
14. Min. Bihor	26 9 4 13 36-30 22

I desăvârșită tris-tețe, putind to-tuși izul unei me-lancolii apatice, specifice numai lor, moldovenilor, cu-prinsese dulcele firg al ieșilor atunci cind în campionatul trecut, C.S.M.S.-iștii își juca-seră ultima șansă de a supra-viețui printre cele 14 „mari”. Știau că acolo „jos”, bălăia e feroce. Miile de suporteri ie-șeni se întrebau perfect in-dreptățiți: „Oare cind vom mai reveni în „A”?...
— Norocul nostru a fost — ne spunea săptămîna trecută unul dintre acești suporteri — că băieții nu s-au descurajat. Ba, dimpotrivă, au început campionatul, în „B”, cu o am-biție extraordinară...

Și, adăugăm noi, cu un fel de încăpălnire, în sensul po-zitiv al cuvîntului, au căutat să arate că își meritau locul „acolo, sus”. Așadar, start fur-tunos.

Suporterii Politehnicii prind ceva curaj. La un moment dat, în retur, distanța de urmăritoare crește. Atunci, într-un compartiment al acceleratului Sibiu—București, Deleanu și Stoicescu făceau un logic calcul al pro-babilităților: „N-avem cum să mai pierdem”, sustineau ei. Și totuși... Șuturile lui Stanciu și Păis, drept rezultat a două contraatacuri fulgerătoare pe stadionul din Dealul Copoului, trimit la cabine pe fiii rispi-torii ai Iașului cu capetele ple-cate și lacrimi în ochi. Final pe muche de cuțit!

Acum, cind apele s-au lim-pezit și liniștea tronează în Copou, cind „scena” dispute-lor este brăzdată în lung și în lat pentru a i se face căteala necesară viitoarelor premiere suporterei și jucătorii susțin că maxima emoțiilor nu s-a consumat nici la întîlnirea cu Galațiul și nici după înfrin-gerea usturătoare primită din partea colegilor bucureșteni. Nu!

Politehnica Iași — Victoria Roman. Scor final 5—1. Ora 19,30. Cei 11 jucători aleargă spre cabine.

— Cum e la Vilcea?
Nimeni nu le răspunde.

Soarta lor poate fi decisă cu o etapă înaintea căderii corti-nei. Totul depinde de rezul-tatul de pe tabela de marcaj a frumosului stadion din Rm. Vilcea. Acolo se află Politeh-nica Galați... Acolo... Ora 19,45. La ieșirea din cabine.

— Care e rezultatul de la Rm. Vilcea?

Nimeni nu l-a aflat încă. Un sfert de oră mai tîrziu, Cuperman, acasă:
— Poate că... vilcenii, luptînd să scape de baraj...
Înce IV nu-și găsește astîm-

mia — Politehnica Galați. În sfîrșit... Punct final emoțiilor. Chiote. Aplauze. Cîțiva se prind spontan, într-o horă. Do-vadă că și ieșenii, ca pretutin-denii, iubesc fotbalul. Echipa lor preferată revenise, după o absență de un an „acolo, sus”. În genere jucătorii ieșeni sînt cunoscuți marelui public. Iată, totuși, cîteva dintre ca-racteristicile lor... biografice și sportive:

MIRCEA CONSTANTINES-CU, portar, născut la 25.II. 1945, student I.S.E., anul V

POLITEHNICA — Iași

părul. Umblă de unul singur prin oras.

— Nu știți ce-a fost la Vil- cea?

— ?!...

La casa universitarilor, an-trenorul Zaharia roagă, apa-rent calm, pe cineva să schimbe programul la radio. Poate...

Ora 20,30, în Piața Unirii, la Loto Pronosport, Romilă nu se mai poate abține.

— Nu mai afișează rezulta-tele, dom'le?...

Împreună cu el așteaptă sute de oameni. Zeci de priviri caută rezultatul partidei Chi-

(1,71 m., 65 kg): reflexe ex-cepționale, priză bună, „simte” foarte bine jocul. DUMITRU ROMILĂ, 9.X.1942, muncitor (1,73 m., 71 kg): dirzenie, bună orientare în teren. VASILE IA-NUL, 1.XI.1945 muncitor (1,80 m., 79 kg.): viteză, voință și dă-ruire în joc, superficial în unele situații. OVIDIU VOR-NICU, 4.V.1938, salariat la I.U.T. Iași (1,80 m., 72 kg): multă experiență, mobilitate în teren. VIOREL STOICESCU, 6.XII.1948, student la Faculta-tea de mecanică, anul II (1,83 m., 73 kg); foarte bun la min-gile înalte, viteză. AUGUSTIN

DELEANU, 27.VIII.1944, stu-dent I.S.E. anul V (1,73 m., 69 kg): rază mare de acțiune orientare în teren calm. MIR-CEA ȘTEFĂNESCU, 19.V.1943 student la facultatea de con-strucții, anul V (1,67 m., 68 kg): coordonatorul echipei, foarte bun tehnician, orientare în teren, mare capacitate de e-fort. LADISLAU INCZE, 2 V. 1947, student la Facultatea de construcții, anul II (1,65 m., 63 kg): fin tehnician, excelent dribler, viteză mare, ineficace. EMIL LUPULESCU, 12.II.1946, își satisface stagiul militar (1,80 m., 73 kg): bun șuter, multă activitate în teren. AU-RELIAN CUPERMAN, 21.I. 1945, student I.S.E., anul IV (1,75 m., 72 kg): bun dribler, bun tehnician și șuter, fuge de efort. CORNELIU GAVRIL, 3.XII.1941, muncitor (1,68 m., 65 kg): viteză mare, condiție fizică ireproșabilă. MIRCEA ANDRIOAIE, 28.X.1950, elev Cl. XI (1,75 m., 68 kg): bun tehnician, orientare în teren.

În lotul ieșenilor mai figu-rează și ION LEAHU (student la I.M.F., anul II, jucător cu

mare capacitate de efort și ori-entare în teren). ROMULUS CARAFAȘ, bun tehnician și inepuizabil pe parcursul a 90 de minute de joc), VASILE IORDACHE (un portar cu reale calități, avantajat și de înăl-time — 1,79 — dar lăra expe-riența necesară). VICTOR PO-POVICI (student în anul IV la Institutul Politehnic, cu viteză de reacție, dăruindu-se în joc), ZAHARIA LUPEA (student în anul III la Institutul Politeh-nic), CORNEL POPESCU, GHEORGHE CIZIC, DAN MĂRCULESCU și CONSTAN-TIN TECIU.

● ION ZAHARIA, antrenor principal. Maestru al sportu-lui. Fost jucător al Petrolului Ploiești. 38 de ani. Este stu-dent în anul III la Institutul de cultură fizică. A mai antrenat pe Siderurgistul Galați.

● ȘERBAN JUSTIN, antre-nor secund. Fost jucător la Po-litehnica Timisoara. Sporting Pitești și Progresul București. De profesie inginer cons-tructor. 45 de ani. Activează la Iași din 1953.

L. DUMITRESCU

De la stînga spre dreapta, sus: I. Zaharia — antrenor, Ro-milă, C. Popescu, V. Stoicescu, Vornicu, Lupea, Mărculescu, Cara-fașu, Gavrilă, Justin Șerban — antrenor secund; jos: Înce IV, Leahu, Iordache, Constantinescu, Cuperman, Popovici, Andrioaie. Din fotografie lipsesc: Ștefănescu, Lupulescu, Ianul, Deleanu, Teciu.

Foto: ing. IULIAN BARBALĂTA

Marele public a în-vățat să memoreze numele VAGONU-LUI ARAD din 1966 cind, după cinci ani de evo-luții incolorate și sinuoase, și-a pus cu îndrăzneală candida-tura la locurile frunțase ale seriei în care activa. Se pare că pretențiile aveau suporturi argumentate fotbalistic valo-ros, căci în scurt timp s-a for-mat un curent de opinie, care impunea în lumea fotbalului pe Vagonul drept o echipă înclinată spre tehnicitate, spre spectacol și spre fair-play.

Înființată în 1909, sub denu-mirea de Echipa vagonarilor din Arad, botezată în 1911 A.M.E.F.A., ea a cunoscut o perioadă de renume în prima divizie pînă la 1940. De sub culorile ei au plecat, constant, spre echipa națională jucă-torii cunoscuți ca Albu, Auer, Teleki sau Dobra. După răz-boi, în 1948, echipa își reia activitatea sub conducerea an-trenorului Băneșu, căruia cu-rînd îi va lua locul fostul echipier Albu.

U.V.A. A.M.E.F.A. va fi noul ei nu-me, pătat însă de o retro-gradare în campionatul regio-nal (nu exista „C”-ul) după numai un an de activitate în divizia B. În 1950, rămîne doar un an în Divizia C, recent în-ființată, pentru că în 1951 să promoveze în categoria ime-diat superioară. După ce U.V.A. A.M.E.F.A. bătătoare timp de zece ani drumurile diviziei secunde, în 1961 simte nevoia unei înnoiri. Ca atare schimbă (din nou) denumirea (în Va-gonul) dar și antrenorul. La pupitru se va urca acum fosta extremă dreaptă a U.T.A.-ei, TOMA JURCA. În primul campionat, sub conducerea lui Jurcă, echipa termină pe lo-cul opt în clasament, retro-gradînd apoi în categoria C. În anul acela (1962) speranțele se vor lega de nouă jucători noi, nouă juniori, aduși de la U.T.A. și din campionatul

regional. Dar după șase etape, echipa se găsea pe penulti-mul loc. A fost poate mo-mentul hotărîtor. Incertitudine, reproșuri, probabil regretate au umbrit năzuințe, au clătinat încrederea. Echipajul cel tînăr nu mai putea fi debarcat. Cu ei la visle, cu Jurcă la ti-monă, corabia nu mai putea

VAGONUL — Arad

avea decît o singură direcție: înainte. Și după etapa a doua a returului, Vagonul se găsea pe locul intîi, pe care nu avea să-l mai cedeze pînă în final. Deci, din nou în „B” și suc-cesiv locurile V, III, din nou III și în sfîrșit, astăzi, locul I. Călită în focul altor bălăii, învățînd din greșeli vechi, ca-pabilă să atace matur meciu-rile decisive, Vagonul a tre-cut, în fine, pragul spre care tinsese spectaculos cu un an și doi în urmă.

Dar cine evoluează în aceas-tă formație care a adus ce-lor 10.000 de salariați ai Uzi-nelor de Vagoane (simpatiz-anți și cotizanți cu toții), sa-tisfacția mult rîvnită? Îi vom

insera, alăturînd vîrsta, înăl-țimea, greutatea, anul legitimă-rii la Vagonul, echipa de unde provine, și o scurtă caracterizare aparținînd lui JURCA, omul care-i cunoaște cel mai bine.

Portari: ȘTEFAN ARGHI-SAN (26 ani, 1,76 m., 76 kg., 1968, Gloria Birlad); „Are ca-lități certe, dar e puțin comod”, insera, alăturînd vîrsta, înăl-țimea, greutatea, anul legitimă-rii la Vagonul, echipa de unde provine, și o scurtă caracterizare aparținînd lui JURCA, omul care-i cunoaște cel mai bine.

Fundași: GHEZA LENARD (24; 1,72; 67; 1964; Crișul Oradea); „Suplinește prin vo-ință anumite carențe tehnice, corect, mult atașament față de culorile clubului.” FRANCISC BORȘ (24; 1,78; 74; 1958; Vagonul Arad); „Calități bune nepuse în valoare”. FERDI-NAND MÜLROTH (29; 1,78; 69; 1963; Recolta Jimbolia). „Om de bază, comportare constantă, e-

xemplu sub toate aspectele, așa cum se cuvine unui căpitan de echipă”. MIHAI MIHAI (26; 1,68; 65; 1966; Rapid Bucu-rești, Crișul Oradea); „Putere de muncă, perseverență, cali-tăți fizice și tehnice evidente”. ANDREI MATUSINCA (26; 1,78; 74; 1964; Vagonul Arad). „Tehnic, viteză de deplasare, lipsit însă de spirit de sacri-ficiu”.

Mijlocași: FRANCISC DVOR-JAK (26; 1,68; 62; 1965, C.F.R. Arad); „Jucător de mare fi-nețe, cu o bună orientare tac-tică, lipsit însă de rezistență”. PETRE SCHWEILLINGER (26; 1,85; 80; 1962, Recolta Jim-bolia); „Coordonatorul echipei, mare om de muncă, simț al anticipației, ușor iritabil”.

Înaintași: PAUL STĂNOAIE (28; 1,76; 66; 1964; Dinamo Pitești); „Calități certe de ina-intaș, dar prea mult spirit de conservare”. OTTO DEMBROV-SCHI (26; 1,74; 77; 1966; A.S.A. Tg. Mureș); „Șuter de temut, simț al porții dez-

voltat, cam comod”. DUMITRU CHIVU (29; 1,72; 69; 1968; U.T.A.); „Bun tactician, de-ficiitar la condiția fizică”. GHEORGHE MACAVEI (I) (28; 1,56; 58; 1962; U.T.A.); „Teh-nic, mare putere de muncă, foarte bun coleg. Ce păcat că nu e mai înalt!” LADISLAU NETSCHOWSCHI (III) (24; 1,80; 68; 1967; U.T.A.); „Voință im-presionantă, simț al porții, pu-țin cam rigid. Poartă pe umeri povara plăcută dar prea angajantă, a unui nume glorios”. ION MACAVEI (II) (22; 1,58; 63; 1968; Juniori-Vagonul, A.S.A. Sibiu); „Tehnic, prefe-rință exagerată pentru picio-rul drept, handicap de înăl-țime ca și fratele său”.

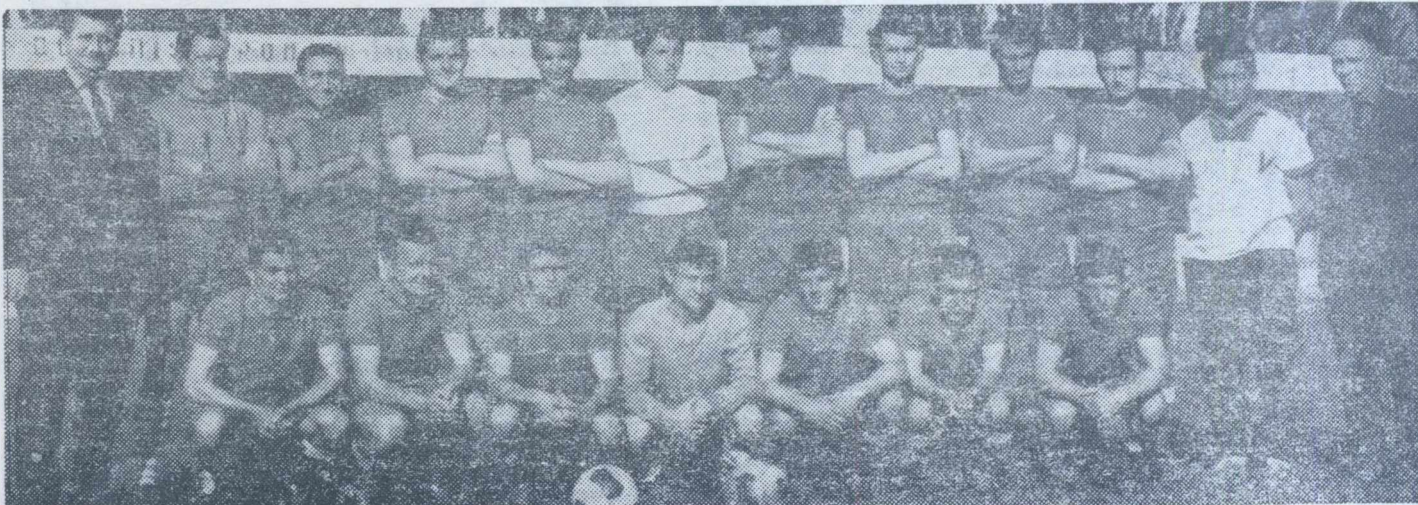
— Tovarășe Jurcă, care este secretul succesului net al echi-pei pe care o antrenați?

— Știu eu? Poate faptul că am 11 jucători, care o dată, după un meci, au plîns cu toții ca niște copii!

Ion CUPEN

De la stînga la dreapta, sus: dr. D. Jifcovic, medicul echipei, Arghisan, Chivu, Boros, Mülroth, Gherghel, Schweillinger, Ptschowschi III, Matusinca, Lenard, Toma Jurcă (antrenor), St. Docmanov (președintele secției); jos: Stănoaie, Denbrov-schi, Mihai Mihai, Secui, Dvorjak, Gh. Macavei (I), I. Maca-vei. (II).

Foto: ȘTEFAN I. SIMON

BALLABIO A MAI SCĂPAT DE UN... COLABORATOR

Frământări în fotbalul elvețian, în acest final de sezon, animat în mod special de lupta din campionat pentru titlul național, campionat care a fost mai incert ca oricând.

Cercurile fotbalistice din țara canteanelor au suficient de subiecte de discuții. Primul li l-au oferit jucătorii, în rindurile cărora au început să se producă mișcări în preajma deschiderii perioadei de transferări. Frigerio (F. C. Basel) — de pildă — a anunțat că va trece la Bellinzona. Dar nu numai printre jucători a început o asemenea agitație. Ea a cuprins și sectorul tehnic: antrenorul Mezzadri va părăsi pe Chiasso, și va opta probabil pentru Lugano; faimosul Rappan și-a dat demisia din funcția de director tehnic al echipei Lausanne; Young Boys și F. C. Aarau au angajat antrenori străini, din R. F. a Germaniei etc.

Viu comentat este însă un alt eveniment, petrecut în conducerea tehnică a federației, mai precis a echipei naționale. Antreno-

rul federal Erwin Ballabio, care printre altele — după cum subliniază ziarul bolognez „Stadio” — nici nu este posesor al unei diplome de antrenor, după ce a reușit să „scape” de Foni, a intrat în conflict și cu adjunctul său, Bernard Gehri. Acesta a fost nevoit să-și dea demisia, în scopul de a nu influența pregătirea lotului reprezentativ, care din toamnă va fi angajat în preliminariile campionatului mondial. Motivul acestui nou divorț de la cîrma echipei naționale l-a arătat Gehri, într-o declarație apărută

în ziarul italian citat „Ballabio — a spus Gehri — nu acceptă colaborarea și întotdeauna vrea să-și impună punctul său de vedere, teoria sa, deciziile sale”.

Gehri însă nu va părăsi total sectorul tehnic federal; el se va ocupa de lotul de tineret, care pînă acum a dat foarte bune rezultate.

Amatorii de fotbal însă, așteaptă cu vie curiozitate să vadă ce rezultate va realiza naționala de care de acum înainte se va ocupa în exclusivitate Ballabio.

Leivinha, „copilul minune” al echipei Portuguesa de Desportos

Unul din cluburile cu tradiție din fotbalul brazilian este PORTUGUESA DE DESPORTOS, organizat și susținut de colonia portugheză, una dintre cele mai numeroase din această mare țară sud-americană. Clubul, cu aproape 50 de ani de existență, a trecut și trece prin dificultăți enorme. Dar, tradiția puternică a portughezilor, descoperitori ai acestui părint (Pedro Alvares Cabral, navigator portughez, ar fi arborat steagul regelui său în 1500 pe coasta continentului), fac ca acest club să se redreseze mereu. În 50 de ani, Portuguesa de Desportos a cîștigat numai de două ori titlul național, în 1935 și 1936, dar a fost mereu clubul care încurca șansele oricărei formații. Deși în istoria ei a avut mii de jucători, caracteristica formației a rămas aceeași: învinge pe cei tari și pier-

de în fața celor slabi! De pildă, anul acesta a învins pe Sao Paulo F. C., a făcut joc egal cu Corinthians, ca să cedeze în fața lui Juventus, ultima clasată!

Cu toată curiozitatea comportării sale, Portuguesa de Desportos (a nu se confunda cu Portuguesa din orașul Santos sau cu Portuguesa din Rio de Janeiro) este una dintre cele mai iubite echipe. Și aceasta pentru jocul său plin de imaginație, susținut într-o viteză uimitoare. În general, prezintă jucători tineri, descoperiți în echipele mici, din interior și cu ei creează adevărate spectacole fotbalistice. Aceiași jucători devin apoi vedete și trec la marile cluburi. Djalma Santos a fost lansat de Portuguesa, Diton de la Corinthians, Ney de la Vasco da Gama, Jair Marinho, Silvio etc. sînt toți creații ale acestui club.

Cea mai mare figură actuală a clubului este Ivair, „principele” fotbalului brazilian, considerat, după Pelé, cel mai bun produs al sportului de aici. Este un jucător firav, dar cu o viteză, un dribling și un șut uluitor. Nu lipsește din nici una din selecționate, dar... nu joacă! Și aceasta pentru că pe trioou poartă numărul 10 și, după cum se știe, acesta e numărul lui Pelé. Cei doi nu pot juca împreună deoarece amîndoi au preferința driblingului spre stînga. Ivair este acum în centrul simpatiei brazilienilor căci trece printr-o criză sentimentală. Este logodit cu o fată albă și familia acesteia se opune căsătoriei. Rasismul nu lipsește în Brazilia. Dar cum s-a întîmplat și în cazul lui Germano, probabil că amorul va triumfa...

Al doilea mare jucător al Portuguesai este Leivinha, un băiețuș de 17 ani, elev în clasa a VII-a, care a fost descoperit la Lins, un oraș din statul Sao Paulo. „Leiva” a îmbogățit tehnica fotbalului cu driblinguri noi, improvizatii proprii, care lăsa epocă. E un jucător aparent moale, dar tehnic și cerebral. În afară de portarul Orlando, „negrul zburător”, care e un acrobat aerian, Portuguesa contează pe fundașii Maria, Luizon, Jorge și Augusto. Luizon și Augusto sînt specialiști în executarea loviturilor libere de la 20—25 metri, peste „zid”. Felul în care marchează cei doi este o adevărată artă. Ze Maria, fundaș lateral, e și coordonator al apărării. Ulisses și Lorico sînt mijlocașii titulari, iar atacul e alcătuit din Ratinho, Leivinha, Ivair și Rodrigues, avînd ca rezervă pe Basilio, care joacă de cite ori lipsește Ivair. Dintre aceștia, Ratinho este socotit ca cel mai mărunț înaintaș — are 1,63 m. — dar și cu șutul cel mai bun dintre arpile braziliene. De altfel, anul trecut a fost ales cea mai bună extremă a campionatului.

Antrenorul echipei este Filipo Nunes, om de mare experiență, care a trecut prin multe echipe de frunte ale fotbalului din Sao Paulo. Iar ca maseur — notăm numele lui fiindcă este o celebritate — Mario America, titularul postului selecționatului brazilien în ultimii zece ani și colaborator intim al lui Aimore Moreira, fost antrenor al Portuguesai de Desportos.

Cu cinci etape înainte de sfîrșitul campionatului, echipa ocupă locul cinci în clasament.

ALFREDO CARLOS BARRA
Sao Paulo, 3 iunie 1968

PRIMELE PARTICIPANTE LA CUPELE EUROPENE 1968-69

● Unde va juca A. C. Milan? ● Anglia și Italia cu cite două echipe ● Performanța echipelor Rapid Viena și St. Etienne

Nici nu s-au stins ecurile finalelor celor două cupe europene și comisia de organizare U.E.F.A. a și luat primele măsuri privind viitoarele ediții ale „Cupei campionilor europeni” și „Cupei cupelor”. Prima a fost fixarea termenului pînă la care se primesc înscrierile (30 iunie); a doua — stabilirea datei tragerii la sorți a primului tur (10 iulie). De asemenea, U.E.F.A. a adus unele modificări regulamentelor competițiilor: ● pot fi înlocuiți, în timpul jocului, doi jucători și nu unul (portarul) ca pînă acum; ● pe foaia de arbitraj vor fi trecuți 16 jucători, deci echipa și cinci rezerve din care vor fi folosiți doi pentru eventualele înlocuiri; ● jocul va fi definitiv întrerupt dacă una din echipe va rămîne în 6 jucători; ● un jucător eliminat nu va mai putea participa în competiție și la nici un joc organizat de U.E.F.A.

ȘI CAMPIONATUL ȘI CUPA

În ce privește înscrierile, ele vor începe foarte curînd să sosească la Zürich, unde se află sediul U.E.F.A. Într-o serie de țări s-a pus punct campionatului sau s-au și consumat finalele de cupă, astfel că se cunosc numele viitorilor participanți la cupele europene. Iată, de altfel, cîteva dintre ele:

CAMPIOANE: Manchester City (Anglia), Celtic Glasgow (Scoția), Benfica Lisabona (Portugalia), Real Madrid (Spania), ST. ETIENNE (Franța), Anderlecht Bruxelles (Belgia), Ajax Amsterdam (Olanda), A. C. Milan (Italia), F. C. Nürnberg (R. F. a Germaniei), RAPID VIENA, Fenerbahce (Turcia).

CIȘTIGĂTOARE DE CUPE: West Bromwich Albion (Anglia), Dunfermline (Scoția), Cardiff City (Țara Galilor), ST. ETIENNE (Franța), F. C. Bruges (Belgia), U. S. Rumelange (Luxemburg), Randers Freja (Danemarca), RAPID VIENA (Austria), St. roșie Belgrad (Iugoslavia).

Cum se vede, două echipe au reușit excelența performanță de a cucerii și titlul de campioană și cupă: St. Etienne și Rapid Viena. Cum însă, nu pot participa la ambele competiții europene, în „Cupe cupelor” vor fi prezente finalistele, adică Bordeaux (Franța și Grazer A. K. (Austria).

„Fotbalistul anului”, în urma unui plebiscit al gazetarilor sportivi din Marea Britanie, a fost desemnat, de data aceasta, reputatul internațional din Irlanda de Nord, George Best, component al echipei Manchester United. Și presa subliniază că este pentru înfrînă oară cînd un jucător atît de tînăr — Best are 21 de ani — se bucură de o asemenea cinste... Și încă ceva: George Best este al treilea jucător de la Manchester United care primește acest titlu. Primul a fost Johnny Carey în... 1949, iar al doilea, Bobby Charlton în 1966, după turneul final al campionatului mondial.

Celtic Glasgow, pentru a 23-a oară campioană! Prilej de mare satisfacție pentru suporterii săi. Și totuși, aceștia au fost încercați și de o dezamăgire. După 9 ani, finala „Cupei Scoției” s-a disputat fără a avea printre protagoniste o echipă din Glasgow. Trofeul a fost cîști-

gat de formația din Dunfermline, care a dispus cu 3—1 de Hearts din Midlothian.

Campionatul mondial de fotbal din Anglia s-a încheiat de mult, socotelile lui însă, nu. Ultima ope-

DE PRETUTINDENI

rație financiară, se pare, este aceea referitoare la vîrsarea, din beneficiile realizate, a impozitelor pentru fisc. S-a stabilit — în ciuda eforturilor făcute pentru a se micșora suma — ca din cele 435 510 lire sterline, beneficii, realizate cu prilejul C.M., 249 167 lire sterline să fie date fîscului. Adică mai mult de jumătate!

UN CAZ BAR

Două echipe sînt din oficiu calificate pentru viitoarele ediții: cîștigătoarele trofeelor Manchester United (Anglia) și A. C. Milan (Italia). Deci țările respective vor avea cite două reprezentante (West Bromwich și cîștigătoarea Cupei Italiei).

Interesant este de subliniat cazul unic în istoria cupele europene, al clubului A. G. Milan: deținătoare a „Cupei cupelor” și ca atare participantă din oficiu în această întrecere, este și campioană a Italiei, deci cu drept de participare în „G.G.E.”. În care din ele se va hotărî să joace? Sau va evolua în ambele competiții? Iată o grea dilemă pentru milanezi. (Regulamentele nu prevăd astfel de cazuri).

HAMRIN REDIVIVUS!

La 36 de ani, suedezul a fost din nou omul de bază al campioanei Italiei. În finala „Cupei cupelor” nu numai că a jucat excelent, dar a și marcat cele două goluri ale victoriei. În total, Hamrin a marcat 6 goluri în partidele din „Cupa cupelor”, ocupînd locul 3, alături de Di Nallo (Olympique Lyon), în clasamentul golgeterilor, după Seeler (Hamburger SV) cu 8 goluri și Muller (Bayern München) cu 7 goluri. De reținut că Hamrin este la a doua „Cupă a cupelor” cîștigată. Prima a fost în 1961, cu Fiorentina, care în finală a învins pe Glasgow Rangers cu 2—1, punctul victoriei fiind marcat tot de el!

După Szymaniak, Reitgassl și Klockner, un alt internațional vest-german, Rudi Brunnenmeier, din München, a semnat un contract cu o formație din S.U.A. (F. C. Saint-Louis). Transferul a costat 100 000 mărci.

Al treilea joc dintre Palmeiras (Brazilia) și Estudiantes La Plata (Argentina), pentru desemnarea cîștigătoarei „Cupei Americii de Sud”, a avut loc la Montevideo (Uruguay) în prezența a 70 000 spectatori și a fost cîștigat, după cum se știe, de Estudiantes, cu 2—0, care urmează să-și dispute finala intercontinentală cu învingătoarea finalei „Cupei campionilor europeni”. Dintre cei 70 000 spectatori, 15 000 au fost din Argentina și 5 000 din Brazilia, gurile rele susținînd că în fixarea rezultatului final un rol primordial l-au jucat cei 10 000 argentinieni în plus din tribune, „galeria” lor fiind net superioară celei a brazilienilor.

AL PATRULEA

„CHALLENGER”

PENTRU ECHIPA DE TINERET A BULGARIEI

Reprezentativa de tineret a Bulgariei, deținătoare de un an a trofeului (în foto) cu care este dotată noua competiție organizată de U.E.F.A. (pentru echipele „Under 23”), va trebui să și-l apere pentru a patra oară de cînd l-a cucerit (7 iunie 1967, 3—2 cu R. D. Germană). De data aceasta, sorții i-au desemnat ca adversară selecționata de tineret a Iugoslaviei. Meciu trebuie disputat, potrivit regulamentului, în termen de trei luni de la efectuarea tragerii la sorți, adică pînă la 18 iulie (în Bulgaria). Reamintim că pînă acum tinerii fotbalisti bulgari au trecut cu succes peste trei candidați, stabiliți tot prin sorți: 6—0 cu Finlanda, 2—1 cu Cehoslovacia și 3—1 cu Olanda.

rea tragerii la sorți, adică pînă la 18 iulie (în Bulgaria). Reamintim că pînă acum tinerii fotbalisti bulgari au trecut cu succes peste trei candidați, stabiliți tot prin sorți: 6—0 cu Finlanda, 2—1 cu Cehoslovacia și 3—1 cu Olanda.

ECHIPA LUI PICCHI ATACATĂ DE BANDIȚI!

Echipa cunoscutului jucător Picchi, F. C. Varese, a efectuat de curând un turneu în Etiopia. Rezultatele acestui turneu interesează mai puțin și jucătorii italieni le vor uita poate repede. Nu vor uita însă așa curând aventura prin care au trecut în cursul turneului. Echipa susținuse primul joc la Addis-Abeba și se deplasa împreună cu alți călători locali cu mașinile spre localitatea Elibor unde urma să aibă loc meciul următor. În timp ce treceau printr-o pădure, convoiul a fost atacat de un grup de bandiți. Spre norocul lor, mașinile în care se aflau fotbalistii au reușit să-i „fenteze” pe agresori. În timp ce ceilalți erau blocați, iar pasagerii lor răpiți. Ca urmare a acestui neplăcut episod, italienii au refuzat participarea la un turneu de urma să aibă loc în capitala Etiopiei, precum și prelungirea turneului, solicitată de gazda.

TRAGEDIE PE UN TEREN DIN IUGOSLAVIA

În timpul unui meci disputat de curând în orașul iugoslav Koncareva, pe o ploaie torențială, s-a petrecut o tragedie care a produs o profundă consternare. Centrul atacant al echipei F. C. Pivarac, Jelaca, a fost ucis de un trăsnet la câteva secunde după ce a marcat un gol. El era totuși felițat de coechipierii cînd trăsnetul a căzut asupra lui, ucigîndu-l pe loc pe Jelaca și rănind pe ceilalți.

UN ANTRENOR AUSTRIAC ÎN TURCIA

Federația de fotbal turcă, în dorința de a pregăti cit mai bine reprezentativa țării, a hotărît să facă apel la un antrenor străin care să se ocupe exclusiv de selecționată. În acest sens, s-a adresat federației austriece, solicitîndu-i un profesionist dintre cei mai capabili. Forul de la Viena și-a dat acordul, urmînd ca în aceste zile să stabilească pe cel ce urmează să preia această importantă funcție.

În schimb, fotbalul austriac recurge la... antrenori străini...

EXTERN

MAGAZIN

EXTERN

F I A L A

„COPILUL CAPRICIOS”

AL VIENEI

În meciul dintre reprezentativele naționale ale Austriei și României, desfășurat la Linz, pe postul de extremă stînga în echipa Austriei, a evoluat un jucător blond, bine legat, nici prea înalt dar nici prea scund. Era Ernest Fiala. Spectatorii așteptau de la „minunea blondă” adevărate minuni. Dar Fiala, fin tehnician, îndrăgostit prea mult de dribling, nu dădea drumul la mingea, făcîndu-se în loc de demaraje sau slalomuri la nesfîrșit, în loc de „un-doi-uri”, pînd cînd apărătorii noștri îl deposedau.

În tribune, suporterii — dispuși să-l aplaude — au început să se enerveze. Aud o voce lîngă mine: „Fiala es. Intr-o zi proastă...” Și — spunînd asta — un spectator își ia de pe cap pălăria verde cu pană și o trîntește juroș la pămînt. Apoi, adresîndu-mi-se ca unui vechi prieten în țară căruia poate să-i descărce mînișul, el continuă: „Așa este Fiala: un copil răsfățat... Azi l-a apucat din nou „criza de egoism” de care suferă periodic...” Dar această „criză” nu a rămas fără efect. Fiala și-a jăcut jocul individualist numai o repriză și ceva. Selecționerul unic, Krwin Alge, l-a trimis după începutul reprizei a doua, pe banca rezervelor.

Curioșitatea ne-a îndemnat să aflăm, după meci, mai multe amănunte despre acest capricios jucător care este Ernest Fiala. Iată-le:

Are 28 de ani. De aproape un deceniu joacă în echipa F. C. Austria din Viena. A făcut parte de 17 ori din echipa națională. Profesia de bază: frizer. Despre capriciile „clicice” ale acestui copil teribil al fotbalului austriac ne-au vorbit mulți ziaristi vienezi. Fiala și-a câștigat această reputație prin predecesiunea de a „ține prea mult mîna” cit și prin fluctuațiile în comportare de la un pol la altul. Într-un meci el este sufletul echipei, prin acțiunile pe care le inițiază și le duce pînă la poarta adversară, trăgînd după el întreaga echipă. La următoarea partidă însă, se prezintă un alt Fiala, căruia nu-i merge de loc jocul, incredibil de nervos și care nu se dă în lături să provoace „dialoguri” din cele mai aprinse cu arbitru, cu adversarii, cu proprii săi colegi și chiar cu publicul din tribune.

Acesta este, pe scurt, jucătorul Fiala. Dacă stai de vorbă cu el îți va spune cu toată candoarea: „Sper să joc pînă la vîrstă de 40 de ani...” Întrebarea care se pune, însă, este: cum? Tot oscilînd de la alfa la omega, de la joc exemplar, calm și eficient, la unul de scîzut nivel, dar de acut diapazon vocal?

Specialiștii austrieци — au toate aprecierile laudative față de clasa lui — privesc cu rezervă evoluția viitoare a lui Fiala. Poate la 40 de ani se va maturiza. Ca antrenor însă...

Gh. NERTEA

UN CAMPIONAT FEMININ ȘI ÎN SUEEDIA

De curînd s-au disputat primele jocuri în primul campionat feminin al Suediei. Cele trei partide au fost urmărite de peste 1200 de spectatori, în majoritate soți și copii ai jucătoarelor. Favorita întrecerii este echipa Oexnabaek (formată din casnice, mame și fete de școală), care a debutat cu o victorie la scor: 13-0. Cronica-ri afirmă că nervozitatea le-a împiedicat pe jucătoare să ofere un spectacol mai bun... În celelalte jocuri, Kungsaeter Skeppsöje și Örebro Veddänge au câștigat cu 3-0 și, respectiv, 1-0. La două din aceste jocuri s-au înregistrat mai mulți spectatori ca la partide din divizia masculină a țării. La inițiativa unui ziar a fost constituit un club al suporterilor echipelor feminine...

AL 45-lea GOL

În meciul Anglia-Suedia (3-1) disputat recent la Wembley, Bobby Charlton a marcat cel de-al 45-lea gol al său în meciuri internaționale. Cu aceasta el a doborât vechiul record deținut de Jimmy Greaves, care era de 44 goluri.

FOTBALISTII FRANCEZI ÎN GREVĂ

Și fotbalistii s-au alăturat marelui grevă din Franța. Zilele trecute, un grup de circa 200 fotbalisti au ocupat sediul federației și au sechestrat pentru câteva ore pe secretarul general al acesteia, Pierre Delauney, și pe antrenorul federal, Georges Boulogne. După aceea, ei s-au instalat în birouri și au redactat un manifest prin care invitau pe toți fotbalistii să se unească și să ceară suprimarea contractelor înrobitoare prin care aceștia sînt legați de cluburile lor. În plus, au fost formulate și alte revendicări, printre care cea mai însemnată este aceea de a se institui un referendum între cei 600.000 fotbalisti, referendul al cărui rezultat ar trebui să ducă la îndepărtarea din funcții a unor profitori care exploatează fotbalul și pe fotbalisti.

Fotografia înfățișează sediul federației franceze ocupat de greviști, care au arborat un drapel roșu și o pancartă pe care este scris: „Fotbalul — fotbalistilor”, referire directă la unii „nechemati”, care — sub pretextul conducerii destinelor fotbalului — trag foloase de pe urma lui.

FOTBAL LA... PARTER!

De fapt, lupta pentru balon a început în aer. Cei trei jucători au sărit la o centrare, iar ciocnirea dintre ei a fost atât de puternică încît la aterizare s-au înșiruit pe pămînt, proiectați în această poziție atât de curiosă. Faza s-a petrecut în cursul meciului Wismut Aue — Lokomotiv Leipzig, din campionatul R. D. Germane, iar cei trei jucători sînt, de la stînga la dreapta: Frenzel (cunoscutul internațional de la Lokomotiv), fundașul Miller și portarul Fuchs, de la Wismut. Mai sigur, portarul a prins mingea pe care acum o păstrează sub el.

CUVINTE ÎNCRUCIȘATE

ORIZONTAL: 1) Locul de disputare a două partide de mare înclătare din etapa a XXV-a — Momente electrizante din meciurile aceleiași etape. 2) Reputata cîștigătoare a C.C.E. — Înaintaș petrolișt. 3) Cel din București — i-au învins de- tașat pe militarii din Tg. Mureș la 26 mai — Dimpotrivă. 4) Plasă — Cîmp — Prin golul lui din etapa a XXV-a și-a adus echipa la 1 punct de lider. 5) Bluză — Ziua curentă — Tătaru Nicolae —

A semnat un autogol la 26 mai. 6) Marca ocazie a lui Voinea din minutul 76 al meciului cu „U” — Organizația Comercială Locală — Careu. 7) Retras — Autorul primului gol al craiovenilor în partida cu U.T.A. 8) La înlocuit pe Oprea în garnitura cluburilor din întrecerea cu Steaua — Jucător la Minerul Baia Mare. 9) Brutto (abr.) — În formația craiovenilor ce-au reușit să scape din focurile barajului — Tot (Mold.). 10) Una și una! — A zgîlțit — Înlocuitor al lui Dodu în meciul cu Dinamo București din etapa a XXV-a. 11) Va tremura la Ploiești — Pomi fructiferi — Însă. 12) Turtit — Afirmație — Jucător în Divizia A cu nume... feminin. 13) Incursiune în terenul advers — A revenit anul acesta în Divizia A — Zeiss, echipă din R.D.G. 14) Pitic — Pretendent la titlul de golgeter.

VERTICAL: 1) Nume la Metrom sau C.S.M. Reșița — Liderul, desemnat prin colorit. 2) Marea performanță din etapa a XXV-a. 3) Roman — Rival al lui Cezar — Editură. 4) Joacă relaxat în ultima etapă, cu tot insuccesul din penultima — Sat în nordul Ardealului — Nume co-

mun la Steaua și Dinamo, ambii în forma la 26 mai. 5) A obținut un nesperat rezultat de egalitate („U” Cluj, de ex.) — Ametit. 6) Îns dintr-o țară antică — În cuartetul ofensiv al craiovenilor — Pentru. 7) Auxiliar al vîntului — A zăpăci — Loc final rezervat campionilor. 8) Ca orice jucător al Progresului și al echipei A.S.A., după penultima etapă — Virf în Elveția — Maturator ploieștean... pe stadionul piteștean. 9) Una din Ciclade — Cele mai multe din rezultatele etapei a XXV-a — Patru. 10) Echipă budapestang — Sare a acidului cianhidric. 11) Localitate de dorit pe stadioane (2 cuv.) — Numărul golurilor administrate echipei A.S.A. în etapa a XXV-a. 12) Durata unei ediții a campionatului — Alfa și Omega — Victoria echipei Dinamo București de la 26 mai — Jucător la Fenerbahce. 13) Partenera campionatului — Pe stadioane, în noaptea. 14) Înaintaș — Imixtiunea — În fotbal a fost ilustrată în penultima etapă prin bombe la Chiru și Anca Spre. Dicționar: Hăți, Acco, Atea, Aul, Ios.

G. C.

Fotbal

REVISTĂ SĂPTĂMINALĂ
Redacția și ad-ția: București, Bd. Mărăști 26,
sectorul 1, telefon 17.55.18

COLEGIUL DE REDACȚIE

Constantin Chiriță, Ștefan Covaci, Gh. Dumitrescu, Ion Lupaș, Pavel Marcu, Aurel C. Neagu (redactor șef), Angelo Niculescu, Andrei Rădulescu, Constantin Teacă, Dumitru Tomescu, Stelian Trandafirescu (redactor-șef adjuncți), Radu Urziceanu (secretar general de redacție), Emerich Vogl, Ion Voica, Ion Voinescu.

Prezentarea grafică Liviu Bobacea

O MONEDĂ DE 100 DE LIRE A CALIFICAT ITALIA ÎN FINALĂ

S-au întâlnit două echipe cu așezare identică în teren, care și-au împărțit simetric reprimile de dominare. De factură tehnică scăzută, meciul n-a constituit o reușită, având puține faze de poartă. Ploaia torențială care a însoțit tot meciul, a accentuat acest nivel spectacular sub așteptări.

Italianii au trebuit să suporte chiar de la începutul meciului handcapul accidentării lui Rivera (min. 3) care, lovit, a fost aproape figurant pe extrema dreaptă. Echipa sovietică a dominat net în prima repriză, având

fiativă în joc. La sfârșitul celor 90 de minute scorul rămâne alb, iar prelungirile nu fac decât să repete desfășurarea anterioară a meciului: în prima prelungire — dominarea netă a echipei U.R.S.S. (Banișevski și Evriuhin) sint pe punctul să înscrie, dar Zoff și Castano au intervenții salvatoare, iar în prelungirea secundă — italienii atacă insistent, Domenghini trimițând mingea în bară în min. 118.

Meciul ia sfârșit nedecis. Tragerea la sorți are loc în cabina arbitrilor și o monedă

ITALIA — U.R.S.S. 0-0
Spectatori: 78.000.

ITALIA: Zoff — Castano — Burgnich, Berceino, Ferrini, Facchetti — Domenghini, Rivera, Juliano — Mazzola, Prati

U.R.S.S.: Psenicnikov — Sesternev — Afonin, Anickin, Istomin, Kapilicini — Lineaev, Malafeev, Evriuhin — Bișevet, Banișevski.

ARBITRU: K. Tschenscher (R.F.G.).

Zoff reține balonul în fața lui Banișevski (Telefoto Agerpres)

două mari ocazii de a deschide scorul: Sesternev (min. 22) șutează puternic din afara cercului, dar Zoff respinge în corner, ca apoi în min. 41 să rețină în extremis șutul expediat de... Ferrini, spre propria poartă. Și italienii au avut o bună ocazie în min. 24, dar șutul lui Prati este respins de Psenicnikov.

În repriza secundă italienii se găsesc mai bine și atacă în trombă. Fiecare acțiune a lui Prati, cel mai periculos atacant italian, înseamnă un pericol pentru apărarea echipei sovietice. Extrema „squadrei azzurra”, este secundată foarte bine de Domenghini și Ferrini. Totuși, echipa sovietică se apără excelent și italienii se mulțumesc doar cu ini-

de 100 de lire a stabilit ca Italia să joace în finală.

Rezultatul de egalitate este perfect echitabil. Echipa Uniunii Sovietice a evoluat neașteptat de bine deși a fost lipsită de aportul lui Hurtilava, Cislenco, Voronin — accidentați și a lui Strelțov — exclus din lot. Italia a făcut o partidă slabă, lipsindu-i busola prin accidentarea lui Rivera. SI ACUM FINALEDE!

Simbătă, la Roma, la ora 18,15 se va disputa finala pentru locurile 3-4 între U.R.S.S. și Anglia (arbitru G. Dienst — Elveția), iar la ora 21,15 meciul dintre Italia și Iugoslavia (arbitru I. Zsolt — Ungaria) va decide campioana Europei.

L. SCARAMBONE

FACCHETTI — căpitanul „squadrei azzurra”: „Am dorit să facem un meci mare, dar n-am reușit; am dorit să aducem Italiei o victorie mare și iată că a trebuit ca moneda să ne salveze și să ne ducă în finală. Sperăm însă să reușim la Roma, ceea ce n-am reușit la Napoli: victoria!”

IAKUȘIN — antrenorul echipei sovietice:

„După înfrângerea netă de la Ostrava, echipa noastră a reușit o neașteptată refacere psihică și datorită în special comportării excelente a tinerilor jucători introduși în echipă, am fost capabili să dăm o replică egală italienilor, pe terenul lor. Regret că sorții au trebuit să decida pe învingători.

Rajko MITICI, antrenorul echipei Iugo-

slaviei: „Trăiesc un moment așa de fericit încât îmi este imposibil să remarc pe cineva din formația noastră.”

Alf RAMSEY, antrenorul echipei Angliei, a strâns mâna lui Mitici, în fața ziaristilor, spunând doar două cuvinte: „Good luck” (n.n. noroc bun). O recunoaștere a meritelor victoriei iugoslave printr-un gest alături de elocvent.

MAREA SURPRIZĂ DE LA FLORENȚA

Fotbalul a rezervat pasionaților săi una din cele mai mari surprize: în semifinale de la Florența campioana mondială, Anglia, a fost învinsă de o echipă, Iugoslavia, care timp de 85 de minute a avut un jucător lovit. În min. 5, Osim s-a accidentat, dar n-a părăsit terenul, ci a trecut — figurant — pe extrema dreaptă, făcând eforturi extraordinare pentru a rămâne în teren.

Cu această înfrângere, la limită (1-0), echipa britanică s-a dovedit neputincioasă în fața iugoslavilor, pe care nu reușește să-i întrecă de mulți ani. În același timp, însă, eșecul de astăzi demonstrează că englezii înscriu marile performanțe (vezi campionatul mondial și Cupa campionilor europeni) numai pe teren propriu; ei nu au la activ nici o reușită de promovării în afara granițelor.

Echipa lui Rajko Mitici a reușit o excepțională și meritată victorie. Cheia succesului ei, neașteptat, totuși, a constituit-o stăpânirea mijlocului terenului unde Pavlovici, Trivici și Petkovici (retras în locul lui Osim) a câștigat net duelul cu englezii. În fața, doar doi jucători, Musemici și Giaici, au jonglat cu 4-5 adversari în ultimele 15 minute, când echipa iugoslavă a trăit pe contra-atacuri. Dintre astfel de acțiuni a și înscris golul victoriei. Virtuozitatea tehnică a iugoslavilor a ieșit cu alături mai mult în evidență cu cât a fost etalată în fața unui adversar care se mișcă excelent pe tot terenul și-și dispută fiecare balon. Ceea ce

conturează și mai mult meritul și valoarea victoriei lor.

Jocul a început cu o periculoasă acțiune a iugoslavilor: Pavlovici a șutat înalt, Banks a scăpat balonul dar Newton a lămurit situația. După două lovituri de colț la poarta campionilor mondiali, partida se echilibrează și în min. 15 Peters ratează o bună ocazie, întârziind intervenția cu capul, la centrarea lui Hunter. Se joacă într-un ritm foarte rapid, cu total angajament fizic iar adesea intervențiile apărătorilor au o notă de duritate pronunțată, ceea ce atrage dese întreruperi ale jocului.

Englezii preiau inițiativa și între min. 23 și 35 obțin 5 cornere rămase însă fără rezultat, deoarece Paunovici, Damianovici și Holter sau — în ultima instanță — Pantelici, intervin cu multă hotărâre. În min. 36, o centrare a lui Bobby Charlton (care a fost și azi cel mai bun om al englezilor) creează panică în careul „alb-albaștrilor”, dar faza este cu greu lămurită de Paunovici. În general, primele 45 de minute ale partidei s-au desfășurat în nota de dominare a echipei insulare.

A doua parte a jocului ne prezintă o echipă iugoslavă total schimbată. Forța sa de joc se dovedește în creștere și englezii

IUGOSLAVIA — ANGLIA
1-0 (0-0).

STADIONUL Comunal din Florența.

SPECTATORI: 38.000.

A MARCAT: Giaici în min. 86.

IUGOSLAVIA: Pantelici — Fazlaghić, Paunovici, Damianovici — Pavlovici, Holter — Petkovici, Osim, Musemici, Trivici, Giaici.

ANGLIA: Banks — Newton, Wilson — Moolery, Mabe, Moore — Ball, Peters, Bobby Charlton, Hunt, Hunter.

ARBITRU: Ortíz de Mendibilla (Spania).

fac față cu greu unor acțiuni de atac variate, animatorul ofensivei iugoslave fiind mijlocasul Pavlovici. În min. 46 și 52 portarul Banks intervine cu succes la șuturile lui Musemici și Trivici. Prima acțiune mai periculoasă a echipei lui Ramsey, în această repriză, se încheie cu un șut al lui Moore reținut de Pantelici „la pânjen”. În min. 64 Pavlovici încearcă din nou poarta cu un șut de la distanță iar 5 minute mai târziu Giaici întreprinde o acțiune personală, driblând trei apărători dar se dezechilibrează și Moore lămură faza. Englezii replică prin Charlton care, la capătul unei curse pe mijlocul terenului, șutează puțin peste bară. Tot el, în min. 77, ratează cea mai mare ocazie a formației sale.

Ultimele 10 minute se desfășoară în nota de dominare a echipei lui Charlton, care pare mai proaspătă fizic. Iată însă că tocmai acum, când se pare că balanța va înclina de partea campionilor lumii, fotbalistii iugoslavi obțin decizia! O minge lungă, respinsă de apărare, ajunge la Musemici, acesta centrează în interiorul cercului și Giaici, venit din urmă trimite balonul pe lângă Banks, sub bară.

În min. 88, ultima posibilitate de egalare a englezilor, o lovitură de colț executată de Charlton rămâne fără rezultat. În min. 89, arbitru îl elimină din joc pe Moolery.

Arbitrul spaniol a condus slab. Îi reproșăm între altele, neacordarea unui penalty în min. 47, când Giaici a fost faultat în cerc.

Effimie IONESCU

PRONOSPORT

1. Petrolul — Steaua	X
2. Progresul — F. C. Argeș	1
3. „U” Cluj — Dinamo Buc.	2
4. U.T.A. — Jiul	X
5. Dinamo Bacău — Farul	1
6. A.S.A. Tg. Mureș — Steagul roșu	1
7. Rapid — „U” Cluj	1
8. Foggia — Livorno	1
9. Lazio — Bari	2
10. Lecce — Modena	X
11. Perugia — Venezia	X
12. Potenza — Palermo	2
13. Verona — Genoa	1

(urmăre din pag. a 5-a)

tină și a învins prima, aducând insulei letanice a doua victorie în C.C.E. (anul trecut, Celtic Glasgow) după ce fotbalul latin triumfase de 11 ori consecutiv și deschizând, se pare, în fotbalul continentului nostru era fotbalului realist, de tență engleză, vest-germană, sovietică. Să fi întrevăzut Helenio Herrera această evoluție, atunci când a vrut să facă din Inter o echipă impregnată în primul rând de realismul jocului și apoi de poezia lui?

DE CE MANCHESTER?

Pentru câteva motive pe care voi încerca să le sintetizez dar care — cititorii își vor da, desigur, seama — se leagă organic, toate la un loc făcând ceea ce înțelegem prin **FOTBALUL MODERN**.

1. Cînd are balonul, echipa se află, în totalitatea ei în atac, se adaptează ofensivei, jucătorii caută să reprezinte, fiecare, un pericol prezent sau virtual pentru poarta adversă. Cînd pierde balonul, echipa lui Busby știe că a venit „momentul al doilea al jocului, apărarea” și toți jucătorii se compoartă ca atare. Exemplu tipic: Bobby Charlton. Fază tipică: minutul 112, la scorul de 4-1 (!), Charlton respinge cu capul din cercul său de 6 metri și apoi, în atacul construit, vine la finalizare.

2. Pregătire fizică la nivelul cel mai înalt. În condițiile unei finale ca cea de pe Wembley, ale unor jucători de incontestabilă clasă și cert nivel tehnic, diferențierile (și decizia în meciuri) vine mai puțin de la superioritatea tehnică, nivelul fiind aproape egal, și mai mult de la „atout”-urile fizice.

3. Tehnica individuală adap-

tată total jocului. Excelentul Charlton, pătrunzătorul Aston, subtilul Best, îndrăzneții Brennan și Dunne n-au făcut cu balonul nimic altceva decît ceea ce le impunea faza de joc, și-au pus virtuțile tehnice în slujba jocului. Și n-au abdicat de la acest principiu impus de Busby nici cînd M. U. conducea cu 4-1!

4. Susținerea jucătorului cu mingea a fost și ea aplicată, așa zice tipic, de englezi. Lucru

în slujba echipei înseamnă un capital enorm, în economia de ansamblu a formației. Stilul lui nu place, fizicul lui nu-l face — poate — agreabil spectatorului, dar Stiles nu este un nesportiv ci — cel mult — un temperamental printre britanici.

6. Și acum, Bobby Charlton. Manchester are în el un mare șef de orchestră, un tehnician fin (ați văzut, la televizor, cum lovește balonul?), un jucător

„TROFEUL SE AFLĂ ÎN MÎINI BUNE”

(OTTO GLORIA)

care s-a văzut mai puțin la Benfica, portughezii rămînînd de multe ori în contemplarea fazei, jucînd la distanțe mari unul de altul.

5. Dăruirea în joc. Spre deosebire de Benfica, echipă în care unii jucători (din păcate chiar oameni de la care se aștepta mult, ca Augusto, Simoes, Torres) au arătat că înțeleg mai puțin din ceea ce se cheamă angajament total, englezii s-au aruncat din toate puterile în lupta pentru trofeu. Și așa vrea să deducă aici cititorii acestui Stiles, atît de nedrept blamat uneori, dar care e un adevărat exemplu de dragoste pentru culorile clubului, de pasiune sportivă. Jocul lui Stiles (de necontestată valoare) n-are, desigur, finețea celui al lui Charlton, dar fie-mi permis să spun că energia pusă de el

căruia terenul și mingea îi sint „a doua natură”, un fotbalist cu o rară intuiție a jocului (amintiți-vă cum a înscris golul al patrulea!). Iată de ce, în enumerarea răspunsurilor la întrebarea din subtitlu, l-am notat, punct separat, pe Bobby.

CINSTE BENFICĂ!

Dacă la 29 mai, pe Wembley, am văzut ceea ce se numește un „meci de fotbal mare”, aceasta se explică și prin comportarea campioanei portugheze. Oamenii lui Otto Gloria și-au onorat din plin cariera prestigioasă. Realizările lor de joc le-au adus nu numai o valoroasă egalare (și un 1-1 în timpul de joc regulamentar) dar și aprecieri binemeritate. Iar, după noi, meciul a avut un „moment psihologic” tipic, acel